

ពិទ្ធិពលកុណាធម៌

L2
294
DOM

និពន្ធ និង រៀបចំដោយ
សាមណេរ សន្តិចិត្តោ ជោម សុវណ្ណ

Len

le 294
DOM

ព័ន្ធពលកុណាធម៌

យើងបង្កើតម្ចាស់ៗ នឹងបង្កើតយើងវិញ

~~សេចក្តីសម្រេច~~

ទិព្វ និង រៀបចំដោយ

សាមណេរ សុត្តិមិត្តោ ដោយ សុវត្ត

ប្រធានអង្គការ

អប់រំ និង អភិវឌ្ឍន៍ ខេត្តបាត់ដំបង

ចោះពុម្ពលើកទី ១

សម្រាប់ជាធម្មទាន

អំណោយប្រគល់ជូន...
ទីពឹងបណ្ណាល័យស្រីសោត

ព.ស ២៥៥៩

គ.ស ២០១៦

តំនូពលគុណធម៌

ជ្រាយចេញពី

អង្គការអប់រំ និង អភិវឌ្ឍន៍

យើងបង្កើតទម្លាប់ៗ នឹងបង្កើតយើងវិញ

និពន្ធ និងរៀបចំដោយ: សាមណេ: សន្តិចិត្តោ ដោម សុវ័ន្ត

អ្នកជួយពិនិត្យអក្ខរាវិរុទ្ធ: សាមណេ: ខេចចណ្ឌិតោ កាក់ ស៊ីណា

ព្រះភិក្ខុ សុជាតោវណ្ណ សុជាតិ

សាមណេ: ព្រីង សុធារា

សាមណេ: កល្យាណធន្នោ ស៊ិន ប៊ុនឡុង

រចនាក្របដោយ:

សាមណេ: ខេចចណ្ឌិតោ កាក់ ស៊ីណា

វាយកុំព្យូទ័រដោយ:

សាមណេ: សន្តិចិត្តោ ដោម សុវ័ន្ត

រក្សាសិទ្ធិនិងចែកចាយដោយអង្គការ: អប់រំ និង អភិវឌ្ឍន៍

បោះពុម្ពចំនួន ១០០០ ក្បាលសម្រាប់ជាធម្មទាន

មានលេខកូដ្រែនទំនាក់ទំនងចូលរួមបាន : ០៩៧ ៣៩ ៣១ ៨៥៨

២០២២

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

មនុស្សល្អមិនកើតឡើយមកដោយឯង។ ទេ
ដូច្នោះបើចង់ក្លាយជាមនុស្សល្អមិនងាយ
ប៉ុន្តែវាក៏មិនហួសនិស្ស័យរបស់យើងទាំងអស់គ្នា
ក្នុងការសាងខ្លួនជាមនុស្សល្អដែរ ។

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

អារម្ភកថា

៣៧

សៀវភៅឥទ្ធិពលគុណធម៌ដែលមិត្តអ្នកអានកាន់
ក្នុងដៃនេះ គឺជាវណ្ណកម្មដំបូងគេបង្អស់របស់ខ្ញុំ ដូច្នោះ
ហើយកំហុសប្រាកដជាមានកើតមិនខាន ដូច្នោះហើយ
សូមមិត្តអ្នកអានជួយកែតម្រូវផង។

សៀវភៅ ឥទ្ធិពលគុណធម៌ដែលខ្ញុំសរសេរឡើង
មកនេះ គឺ បំណងចង់ឲ្យមនុស្សទាំងអស់មានចិត្តល្អ
សន្តោស ប្រោសប្រណី ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមកអាចធ្វើ
ល្អដោយមិនប្រកាន់វណ្ណពណ៌សម្បុរ អាយុអ្វីៗទាំងអស់
ចេះដឹងស្គាល់អ្វីល្អ អ្វីអាក្រក់ ដោយសភាវគតិជាមនុស្ស
ពិតប្រាកដមែន។ ព្រោះយើងដឹងហើយថាមនុស្សយើង
ទាំងអស់គ្នា ពិតជាចង់ក្លាយជាមនុស្សល្អជាពិសេសចង់
ជួបប្តីល្អ ប្រពន្ធល្អ កូនល្អសាច់ញាតិល្អមិត្តភក្តីល្អ។ល។
តែបើយើងមិនសាងខ្លួនយើងជាមនុស្សល្អទេ តើឲ្យអ្នក
ដទៃក្លាយមនុស្សល្អមិនបានទេកើត។

ក្តីរំពឹងទុកក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ថាសៀវភៅដ៏តូចមួយ

ក្បាលនេះអាចជួយឲ្យអ្នកទាំងអស់គ្នា ក្នុងការសាងខ្លួន
ជាមនុស្សល្អជាពិសេសសង្ឃឹមថានឹងអាចជួយឲ្យសង្គម
មនុស្សយើងសម្បូរទៅដោយធនធានមនុស្សល្អជាច្រើន

ចូរខិតខំសាងខ្លួនជាមនុស្សល្អ ទោះមនុស្សល្អ
យើងមិនអាចសាងបានដោយងាយៗ ពិតមែនក៏ដោយ
តែវាមិនហួសនិស្ស័យរបស់មនុស្សយើងទេ សូមមិត្តអ្នក
អានទាំងឡាយទទួលបាននៅអត្ថន័យល្អៗ នៃសៀវភៅ
នេះដែលអាចឲ្យអ្នកសាងខ្លួនជាមនុស្ស ហើយសូមឲ្យ
មិត្តអ្នកអានជួបប្រទះមនុស្សល្អគ្រប់ៗគ្នា។

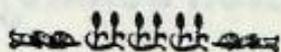
សូមអានសៀវភៅនេះដោយក្តីរីករាយ ហើយបើ
អ្នកគិតថាវាមានប្រយោជន៍ដល់ជីវិត សូមចែករំលែក
ទៅដល់មនុស្សដែលអ្នកស្រឡាញ់ សូមឲ្យទទួលបានអ្វី
ដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាចង់ដូចបំណងប្រាថ្នារៀងៗខ្លួន។

សូមទទួលបានគំនិតល្អៗ!!!

ថ្ងៃទី ២រោច ខែ ចេត្រ ឆ្នាំវ័ក អដ្ឋស័ក ព.ស ២៥៦០

ត្រូវបានផ្តល់ ព្រះហស្ត ទី ២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៦

សាមណេរ សន្តិចិត្តោ ដោម សុវណ្ណ

មាតិកា

មេរៀនទី ១ គុណធម៌

១-គុណធម៌.....	១
២-ដូចម្តេចដែលហៅថាគុណធម៌?.....	២
៣ និយមន័យគុណធម៌.....	៣
៤-តម្លៃគុណធម៌.....	៣
៥-គុណធម៌ដ៏ពុកម្តាយ.....	១៩
៦-គុណធម៌របស់អ្នកដឹកនាំ.....	២៦

មេរៀនទី ២ ល្អមិនល្អនៃជីវិត

១-បណ្តោះអ្វីវាទើងបានផលនោះ.....	៣៧
២-ត្រូវសាងខ្លួនជាមនុស្សល្អ.....	៣៨
៣-ដើម្បីក្លាយជាមនុស្សពេញលក្ខណៈ.....	៣៩
៤-ទម្លាប់.....	៤៣
៥-កែប្រែខ្លួនរបស់យើង.....	៤៤

មេរៀនទី ៣ កុំធ្វើ និងរបស់តាំងនៅយូរបាន

៥-កុំធ្វើជាមនុស្សបញ្ជើក្អែក.....	៤៧
៦-កុំធ្វើជាមនុស្សដើមម្លូរ.....	៤៨
៣-របស់ដែលតាំងនៅយូរបានគឺជាអ្វី?.....	៥០

មេរៀនទី ៤ ការបែងចែក និងការជឿជាក់

១-សេចក្តីសុខរបស់គ្រហស្ថ ៤ យ៉ាង.....	៥៣
២-ការងារមិនច្របូកច្របល.....	៥៦
៣-ថាមពលនៃការជឿជាក់លើខ្លួនឯង.....	៥៧
មេរៀនទី ៥ របៀបនៃការសរសើរ	
១-វិធីសរសើរ.....	៥៩

អ្វីដែលសំខាន់នោះគឺមិនមែនស្ថិតនៅត្រង់ថាៈ
អ្នករស់នៅធានាឬរាប់នោះទេ តែស្ថិតនៅត្រង់ថា
អ្នករស់ធានាឆ្លើសេចក្តីល្អឡើយ ឬ អ្នកជំនេរត ។

មេរៀនទី ១

“គុណធម៌”

១. គុណធម៌

ភាពប្លែកគ្នារវាងគុណធម៌ និង គុណធម៌ផ្សេងៗកាលណា គេនិយាយពីគុណធម៌ទាំងឡាយ ឬ គុណធម៌នីមួយៗគេតែងចាត់ទុកជាពិសេសនូវកុសលដែលបានសម្រេចហើយ ។ ឧទាហរណ៍៖ ការទៀងពេល ការចេះប្រមាណមិនឱ្យហួស ភក្តីភាព ភាពខ្ជាប់ខ្ជួន ការគួរសម ។ល។ គុណធម៌ ឬ គុណធម៌ទូទៅសំដៅដល់ថាមពលនៃឆន្ទៈទៅរកកុសល ។ គុណធម៌ពិសេសអាចមានមកពីកំណើត ។ ឧទាហរណ៍ ចិត្តល្អ ភាពមិនរឹងរូស ។

អារិស្តុត បានលើក “គុណធម៌” ជាពីរក្រុមគឺ បញ្ញាគុណធម៌ និង សីលគុណធម៌ ។

បញ្ញាគុណធម៌ គឺជាគុណធម៌ ដែលធ្វើឱ្យបញ្ញាវិនិច្ឆ័យកាន់តែល្អឡើងដើម្បីសាងពុទ្ធិខាងសច្ចៈ ឧទាហរណ៍ សិល្បៈស្យង់ការប្រុងប្រយ័ត្ន គតិវិញ្ញា និងបញ្ញា ។

សីលគុណធម៌ គឺជាគុណធម៌ដែលមាននៅក្នុងទម្លាប់គ្របសង្កត់លើសន្ទុះជម្រុញ នៃវិចារណញ្ញាណ និង ក្នុងទម្លាប់ប្រព្រឹត្តឱ្យសមរម្យត្រឹមត្រូវ ទោះជានៅក្នុងស្ថានភាពណាក៏ដោយ។

សីលគុណធម៌ដែលសំខាន់ជាងគេ គឺសេចក្តីក្លាហាន ការចេះ
ប្រមាណ យុត្តិធម៌ និង គតិវិញ្ញា។ ម៉្យាងវិញទៀតពាក្យថាគុណធម៌
គឺសំដៅទៅលើសេចក្តីល្អ មានចិត្តមេត្តា សណ្តោស សេចក្តី
អាណិតអាសូរ ។ល។

២. ដូចម្តេចហៅថា “គុណធម៌”

តាំងពីបុរាណកាលមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ នៅទូទៅពិភព
លោកគេតែងតែលើកពីបញ្ហាចោទ ពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងគុណធម៌
នេះ មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ទាល់តែសោះព្រោះរឿងគុណ
ធម៌នេះ ជារឿងសំខាន់ណាស់សម្រាប់ជីវិតក្នុងការរស់នៅ ។
ប្រសិនបើមនុស្សលោកទាំងអស់គ្នា មានកង្វះខាតផ្នែកខាងគុណ
ធម៌ហើយនោះ ដូច្នេះការរស់នៅពិតជាពិបាកខ្លាំងណាស់ គឺ
ពិបាកជាងការរស់នៅជាមួយខ្មោចព្រាយបីសាច់ទៅទៀត ព្រោះ
មនុស្សសត្វលោកទាំងអស់ដែលរស់នៅជាមួយគ្នា គឺត្រូវមាន
គុណធម៌នៅក្នុងការរស់នៅពាក្យថាគុណធម៌នេះ គឺលោកនិយាយ
សំដៅទៅលើសេចក្តីល្អ ទង្វើល្អរបស់យើង បើមនុស្សយើងទាំង
អស់គ្នារស់នៅជាមួយគ្នាគ្មានគុណធម៌ចំពោះគ្នាទេនោះ គឺពិត
ជាពិបាកក្នុងការរស់នៅជាមួយគ្នា នាំឱ្យមានសេចក្តីសុខខ្លាំង
ណាស់ ដូច្នេះហើយការរស់នៅដែលនាំឱ្យមាន សេចក្តីសុខ
សប្បាយជាមួយ គឺមនុស្សត្រូវមានគុណធម៌នៅក្នុងខ្លួនជាដាច់ខាត ។

៣. និយមន័យតម្លៃគុណធម៌

គុណធម៌ គឺជាសភាវៈដែលនាំមនុស្សទៅរកភាពថ្លៃថ្នូរក្នុងជីវិតបច្ចុប្បន្ន និងអនាគត ។ ជាការពិតណាស់ ជីវិតរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗដែលអាចហៅថា ជាជីវិតមានន័យ ជីវិតប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ទៅបាននោះ លុះណាតែជីវិតឈរនៅលើគុណធម៌ យកគុណធម៌ជាអធិបតី (ធម្មាធិបតេយ្យ)នាំផ្លូវជីវិត។ ព្រោះថាមានតែគុណធម៌ប៉ុណ្ណោះទេ ទើបអាចធានាបាននូវតុល្យភាពក្នុងជីវិតរបស់យើងគ្រប់គ្នា ព្រះពុទ្ធស្រែងត្រាស់ថា “បុគ្គលរក្សានូវធម៌ ធម៌នឹងតាមរក្សានូវបុគ្គលនោះវិញ” (ធម្មោហរេ ភេតិ ធម្មចារី) ។

ដូច្នេះគុណធម៌ជារបស់មានតម្លៃវិសេសវិសាលបំផុតទោះជាស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ គុណធម៌នៅតែដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់ជីវិត ហេតុនេះមនុស្សលោកពុំគួរមើលរំលងជាដាច់ខាតចំពោះគុណធម៌នេះ ។

៤. តម្លៃគុណធម៌

លោកអ្នកអានជាទីស្រឡាញ់!!! មនុស្សលោកតែងតែអោយតម្លៃយ៉ាងខ្លាំងទៅលើវត្ថុនានា មានដូចជា មាស ពេជ្រ កែវកង ដីធ្លី ស្រែ ចម្ការ ឡាន ម៉ូតូ ។ ល ។ ទាំងប៉ុន្មាននេះថាជាវត្ថុមានតម្លៃ ។ ព្រោះតែវត្ថុទាំងនេះ បានផ្តល់អោយនូវសេចក្តីងាយស្រួលស្ទើរតែគ្រប់យ៉ាង ដល់ជីវិតរបស់ពួកយើងទាំងអស់គ្នា ។ មាសពេជ្រកែវកងសម្រាប់លម្អរូបរាងកាយ ធ្វើអោយរូប

រាងកាយមានសម្រស់ឆើតឆាយ មានពន្លឺចែងចាំងដូចដូងព្រះ ច័ន្ទខុសគ្នាអំពីមុនកាលតុបតែង ។ ដីធ្លីស្រែចម្ការអាចជួយយើង អោយប្រកបមុខរបរផ្សេងៗដូចជា សាបព្រោះស្រូវ ដាំណាំបន្លែ ជាដើម ។ ល ។ ម៉ូតូឡានជួយសម្រួលដល់ការធ្វើដំណើរទីជិត ទីឆ្ងាយដោយសេរីតាមតែយើងចង់ទៅ ។ ប្រការទាំងនេះឯង ហើយទើបយើងចាត់ទុកថា វាបានជួយធ្វើអោយជីវិតរបស់យើង មានភាពងាយស្រួលស្ទើរតែគ្រប់យ៉ាងដល់ជីវិតរបស់យើង។

ជាធម្មតាអ្វីដែលមនុស្សមើលឃើញថា មានប្រយោជន៍អ្វី នោះក៏មនុស្សនាំគ្នាអោយតម្លៃទៅលើវា ។ ប្រសិនណាបើ អ្វីណា មួយមានប្រយោជន៍ខ្ពស់ នោះវាក៏រឹងរិតតែត្រូវ បានមនុស្សម្នា អោយតម្លៃកាន់តែខ្ពស់តាម គុណសម្បត្តិរបស់វា។ ឧទាហរណ៍ថា រាជរដ្ឋាភិបាលប្រកាសអោយប្រជាជន ឈប់ប្រើក្រដាសប្រាក់ ដែលកំពុងប្រើប្រាស់សព្វថ្ងៃនេះ ឬ ឈប់ប្រើប្រាស់ប្រាក់ដុល្លារ (Dollar) ទូទាំងប្រទេស ហើយមិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំង នៅដាក់កំហិតថា បើបុគ្គលណាមួយនៅចាយវាយក្រដាសប្រាក់ ទាំងនេះ នឹងត្រូវបានផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ ។ ដូច្នេះវាប្រាជក ណាស់ថាក្នុងកែវភ្នែករបស់យើងម្នាក់ៗ វាលែងមានប្រយោជន៍ វាលែងមានតម្លៃទៀតហើយសូម្បីតែមួយចំរៀកសក់ ដែលកាល ដើមឡើយយើងធ្លាប់តែអោយតម្លៃសោះ។ នេះខ្ញុំគ្រាន់តែមាន បំណងទាញអារម្មណ៍របស់លោកអ្នកអាន អោយមកគិតគូរក្នុង រឿងខាងលើនេះថា អ្វីៗសុទ្ធតែមនុស្សជាអ្នកដាក់តម្លៃអោយ ទើបវាមានតម្លៃសម្រាប់យើង ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងដូច្នោះក្តី

តម្លៃនៃអ្វីទាំងហ្នឹង វាមិនទៀងទាត់ មិនបីតបេរនៅនឹងទ្រឹងមួយ
កន្លែងជាអមតៈទេ ។ ជួនឡើង ជួនស្រក ជួនថោក ជួនថ្លៃ
ស្រេចតែមនុស្សជាអ្នកបម្រើ ជាអ្នកកំណត់ជោគវាសនានៃ
មនុស្សម្នាក់ម្នាក់ដែរ។ នៅលើលោកនេះពុំមានអ្វីដែលមានតម្លៃ
យូរអង្វែងនោះឡើយ ។

នៅក្នុងឱកាសនេះ ខ្ញុំសូមនាំអារម្មណ៍របស់លោកអ្នកអាន
មកធ្វើការចាប់អារម្មណ៍ជាមួយនឹងខ្ញុំ ក៏ដូចជា គិតគូរទាំងអស់គ្នា
នៅលើគុណតម្លៃនៃគុណធម៌។ នៅក្នុងប្រយោគខាងលើខ្ញុំបាន
សរសេររៀបរាប់ ពីតម្លៃនៃវត្ថុផ្សេងៗ ខ្លះមកហើយមើលទៅក៏
ល្មមសមរម្យអាចឱ្យលោកអ្នកអានយល់បានពិស្តារជាងអ្វីដែលខ្ញុំ
សរសេរទៅទៀត។

លោកអ្នកអានជាទីគោរព! ប្រសិនបើយើងនិយាយពាក់
ព័ន្ធក្នុងរឿងគុណធម៌នេះ នៅក្នុងផ្នត់គំនិតរបស់ជនជាតិខ្មែរមួយ
ចំនួនធំ គឺវាហាក់បីដូចជារឿងហួសសម័យ ជារឿងចាស់កំរិតមិន
គួរឱ្យយកចិត្តទុកដាក់នេះខ្ញុំនិយាយត្រឹមខ្មែរយើង មិននិយាយ
ដល់ជាតិសាសន៍ដទៃទេ ដើម្បីកុំឱ្យវារាំងឆ្ងាយពេក។ ប៉ុន្តែតាម
ភាពពិតគុណធម៌អត់បានហួសសម័យ អត់បានចាស់កំរិតទៅណា
ទេ នៅតែទាន់សម័យនៅតែថ្មីស្រឡាងជានិច្ចហើយអ្វីដែលរឹត
តែពិសេសទៀតនោះ គឺថាគុណធម៌មានតម្លៃខ្ពស់ ដោយស្វ័យ
ប្រវត្តិស្រាប់តែម្តងអត់ចាំបាច់ថាទាល់តែមនុស្ស ដាក់កំហិតឱ្យថា
ប៉ុណ្ណោះថាប៉ុណ្ណោះស្រេចតែចិត្តនោះទេ។ គឺមនុស្សគ្មានសិទ្ធិគ្មាន
តួនាទីបញ្ចូលតម្លៃទៅក្នុងគុណធម៌អ្វីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែផ្ទុយមកវិញ

៦. នោម សុវិន្ត

យើងខ្លួនឯងឯណោះទៅវិញទេដែលត្រូវយកគុណធម៌មកបញ្ចូល
ក្នុងដួងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួន ។ ដើម្បីអ្វី?

ដើម្បីញ៉ាំងជីវិតរបស់ខ្លួនឱ្យមានតម្លៃ។ បើមិនដូច្នោះ
ទេ យើងនឹងត្រូវបានពិភពលោកចាត់ទុកថាជាមនុស្សគ្មានតម្លៃ
រស់ឱ្យតែចង្អៀតផែនដី។ បញ្ជាក់ថាមិនមែនយើងជាអ្នកបញ្ចូល
តម្លៃទេ គឺគុណធម៌ជួយឱ្យយើងមានតម្លៃ។ ជាការពិតគុណធម៌
នេះមានតម្លៃយ៉ាងមហាសាលសម្រាប់មនុស្សជាតិនៅលើពិភព
លោកយើងនេះ។ គុណធម៌នេះ អាចធ្វើអោយសង្គមទាំងឡាយ
បានសុខស្ងប់សន្តិភាព គ្មានសង្គ្រាម គ្មានជម្លោះរវាងមនុស្សផង
គ្នា។ ប៉ុន្តែមានមនុស្សតិចណាស់ដែលស្គាល់ពីតម្លៃពិតនៃគុណធម៌
គេច្រើនតែឃ្លាងទៅរឿងដទៃផ្សេងទៅទៀត។ ខ្ញុំមានការយល់
ឃើញថា ប្រសិនបើមនុស្សគ្រប់គ្នាព្រមបើកចំហរចិត្តអោយធំ
ទូលាយ នាំគ្នារៀនសូត្រយល់ពីតម្លៃគុណធម៌នោះ ជីវិតរបស់គេ
នឹងក្លាយទៅជាជីវិតមួយផ្សេងទៀត ដែលជីវិតមួយនោះ ជា
ជីវិតប្រកបទៅដោយភាពថ្លៃថ្នូរ ភាពនឹងនត្រជាក់ ស្រស់ស្រាយ
រីករាយដូចផ្ការីបំព្រងនាពេលព្រឹកព្រហឹមមិនខាន។

ព្រោះហេតុនេះ គួរតប្បីយើងយកចិត្តទុកដាក់ឱ្យខ្លាំង
បំផុតចំពោះគុណធម៌ ពីព្រោះថាគុណធម៌ជាអាយុជីវិតរបស់យើង
ទាំងអស់គ្នា ។ មនុស្សណាដែលមិនមានគុណធម៌ក្នុងខ្លួន នឹងត្រូវ
បានមនុស្សផងទាំងពួងមិនទុកចិត្តមិនហ៊ានក្បែរ ខ្លាចរអា ។
កាលណា បើគេមិនទុកចិត្ត មិនរាប់រកដូច្នោះហើយបានសេចក្តីថា
ជីវិតរបស់យើង កំពុងធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពអន្ទការភាពវិវាស

អន្តរាយនៅថ្ងៃខាងមុខមិនយូរមិនឆាប់នេះ ជាប្រាកដ។ មែន
 ទែនទៅ គុណធម៌មានតម្លៃលើសពីរាយជីវិតរបស់យើងទៅ
 ទៀត ប្រសិនបើយើងគិតជ្រៅទៅនោះ ពីព្រោះថាយើងមុខតែ
 នឹងស្លាប់ បើយើងគ្មានគុណធម៌សូម្បីតែបន្តិចនៅក្នុងខ្លួន ប៉ុន្តែ
 ភាគច្រើនយើងមិនដឹងថា ដែលយើងអាចរស់នៅបានព្រោះតែ
 គុណធម៌នោះទេ មិនត្រឹមតែមិនដឹងប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងពោល
 ពាក្យម៉ាកងាយវិនិច្ឆ័យ ដៀសឆ្កិះចំពោះអ្នកណាដែលមានគុណធម៌
 ទៀត។ រឿងនេះខ្ញុំតែងតែជួបតែងតែឃើញតែឮជារឿយៗ នឹង
 ភ្នែកនិងត្រចៀករបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ ដល់ដូច្នោះពេកទៅខ្ញុំក៏ចេះតែមាន
 គំនិតគិតផ្អែកក្នុងពោះឯងថា ហេតុដូចម្តេចក៏បានជាមនុស្សទាំង
 អស់នេះ ស្តាប់ច្រណែន និងខឹងសម្បារចំពោះមនុស្សល្អអញ្ចឹង?
 ទាំងខ្លួនឯងដែលរស់នៅបានសុខស្រួលនេះគឺមិនដោយសារអ្វីទេ
 គឺដោយសារគុណធម៌សោះ ហើយចុះហេតុម្តេចបានមើលមិនដឹង
 គិតមិនយល់? ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំហ៊ានអះអាងថា ជីវិតរស់នៅសុខ
 ស្រួលដោយសារគុណធម៌ដូច្នោះ ។ សូមលោកអ្នកអានសាកគិត
 មើលថា ប្រសិនបើមនុស្សទាំងអស់គ្នា សុទ្ធតែអាក្រក់គ្មានគុណ
 ធម៌ ធ្វើតែទង្វើបាបផ្សេងៗមានលួចឆក់ប្លន់និយាយតែពាក្យមិន
 ពិត មិនស្មោះត្រង់ប្រព្រឹត្តិគេងប្រវ័ញ្ចគ្នាទៅវិញទៅមក និងទង្វើ
 អសីលធម៌ផ្សេងៗ ទៀតយ៉ាងនេះតើយើងអាចរស់ទៅដោយ
 សាន្តត្រានដែរឬទេ?ដោយហោចទៅ សូម្បីតែក្រុមចោរដែល
 តែងតែប្រព្រឹត្តិទង្វើលួចឆក់ប្លន់គេ ឯងនោះក៏ត្រូវការភាពស្មោះ
 ត្រង់ពីក្រុមចោរដូចគ្នាដែរ។ ប្រសិនបើពួកគេមិនស្មោះត្រង់នឹង

គ្នាទេនោះ វាប្រាក់ណាស់ថាពួកគេនឹងឈ្លោះប្រកែកគ្នា រហូតដល់ទៅកាប់ចាក់បាញ់បោះដាក់គ្នាទៅវិញទៅមកមិនខាន ។ ការស្មោះត្រង់នេះឯងហើយជាគុណធម៌ដែលយើងហៅថា សច្ចធម៌ ។ នេះខ្ញុំលើកពីពួកចោរមកនេះ គ្រាន់តែជាការឧទាហរណ៍ប៉ុណ្ណោះទេដើម្បីឱ្យមិត្តអានឆាប់យល់តែប៉ុណ្ណោះ មិនមែនខ្ញុំលើកសរសើរឱ្យទៅធ្វើចោរនោះទេ គឺដើម្បីបញ្ជាក់ពីតម្លៃគុណធម៌ឱ្យច្បាស់ថា ទោះយើងជាអ្វីក៏ដោយ ជាមនុស្សល្អក្តី មនុស្សអាក្រក់ក្តី រហូតដល់ទៅសត្វឆាតុតូចធំមធ្យមកណ្តាលយ៉ាងណានោះ ទីបំផុតក៏នៅតែត្រូវការគុណធម៌នេះយ៉ាងចាំបាច់ គ្រាន់តែយើងមិនដឹងខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះឯង សូមលោកអ្នកអានកុំភ្លេចថា បើពួកចោរមានសច្ចធម៌មែននោះ ហេតុដូចម្តេចក៏ចាំបាច់លួចឆក់ប្លន់គេឯងដូច្នោះធ្វើអ្វី ? ចំពោះបញ្ហានេះខ្ញុំសូមជំរាបលោកអ្នកអានទាំងឡាយឱ្យជ្រាបថា សច្ចធម៌ដែលមានក្នុងពួកចោរនោះ គឺវានៅមានកម្រិតនៅឡើយទេ មិនអាចហៅថាបានជាគុណធម៌ពេញលក្ខណៈឡើយ ព្រោះដោយសារថាមិនទូទៅដល់មហាជនគឺ វានៅត្រឹមតែក្នុងក្រុមចោរជាមួយគ្នាប៉ុណ្ណោះ ។ ហេតុនេះហើយ ទើបភាពស្មោះត្រង់របស់ក្រុមចោរមិនអាចធានាបានដល់មនុស្សទាំងឡាយនោះទេ ប៉ុន្តែមានពេលខ្លះ ក៏មិនអាចធានាបានដែរចំពោះក្រុមចោរផងគ្នា ។ ព្រោះខ្លះសច្ចធម៌ចំពោះក្រុម ។

ហេតុនេះ គួរយើងរៀនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះគុណធម៌ ដើម្បីញ៉ាំងជីវិតរបស់យើងឱ្យមានលំនឹងមាំមាំស្ថិតស្ថេរយូរ

អង្វែង ។ ពីព្រោះថា ប្រសិនបើយើងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះគុណ
 ធម៌ពោលគឺ មានគុណធម៌ក្នុងដួងចិត្តនោះ មនុស្សក្នុងសង្គមគេ
 នឹងគោរពស្រឡាញ់រាប់អានយើង ពិសេសជាងនេះ គឺគេមាន
 ទំនុកចិត្តមានភាពកក់ក្តៅគេមិនសង្ស័យ មិនស្នាក់ស្ទើរមិនក្រែង
 រអាអ្វីទាំងអស់មកលើរូបយើង។ យើងចង់រកស៊ីអ្វីក៏ស្រួល ឬចង់
 ពីងពាក់ញាតិជិតខាងឱ្យជួយធ្វើកិច្ចការផ្សេងៗ ឬក៏មានកិច្ច ចុះ
 ចាំបាច់ណាមួយ ដែលលើសពីសមត្ថភាពរបស់យើងក៏សឹងតែ
 មិនបាច់ហៅគេ ក៏គេមកជួយយើងដែរ។ អ្នកដាច់ខាតត្រូវតែស្នែ
 ហា ចំពោះគុណធម៌គុណធម៌ ប្រសិនបើអ្នក ពិតជាប្រាថ្នាចង់ឱ្យ
 ជីវិតរបស់អ្នកមានតម្លៃពិតប្រាកដ។ មួយទៀតអ្នកត្រូវដឹងថា នៅ
 លើពិភពលោកនេះមិនអាចមាននរណាម្នាក់ មានសមត្ថភាពផ្តល់
 ឱ្យអ្នកនូវសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ កិត្តិយសកេរ្តិ៍ឈ្មោះ រួមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិ
 បាននោះទេ ក្រៅតែពីរូបអ្នកចេះកសាងដោយខ្លួនឯង ។ ព្រះពុទ្ធ
 ជាម្ចាស់បានគ្រាន់ថា **អត្តាចិ អត្តនោ នាថា** “ខ្លួនជាទីពឹងនៃ
 ខ្លួន” ។

ព្រះពុទ្ធនោះ បានចង្អុលបង្ហាញដោយគ្មានការលាក់
 លៀមបន្តិចទាល់តែសោះ ហើយមានអត្ថន័យទូលំទូលាយជា
 សាកល ដែលអាចឱ្យយើងយកទៅប្រើការបានក្នុងគ្រប់ផ្នែក
 គ្រប់វិស័យ ។ បើដូចនេះ តើយើងនៅចាំអ្នកណាជួយយើងក្នុង
 រឿងនេះ? បើគុណធម៌សម្រាប់ខ្លួនយើង មិនអាចធ្វើឱ្យកើត
 ឡើងបានផង ចុះគេផ្តល់តម្លៃឱ្យយើងផ្តល់តម្លៃឱ្យយើងយ៉ាងមេ

ចន្លងកើត គេរាប់អាននិងទុកចិត្តយើងទេ? សូមឆ្លើយថា មិនអាចទៅរួចឡើយ។

មានមនុស្សច្រើនណាស់ ធ្វើជាចោរលួចគុណ ធម៌។ មានន័យថាម៉េច ? មិនពិបាកយល់ទេរឿងទាំងនេះយើងសង្កេតឃើញថា មនុស្សមួយចំនួនធំ មិនចេះសាងទង្វើល្អអ្វីទាល់តែសោះ សឹងតែពេញមួយជីវិតរបស់គេមានតែទង្វើកាប់សម្លាប់លួចអាក់ប្លន់បោកប្រាស់គេប្រវ័ញ្ចគេឯង ចូលក្តីបចូលបាច្រៀងខាងអូរខេ លេងល្បែងស៊ីសងផ្សេងៗជាដើម។ ប៉ុន្តែអ្នកទាំងនោះខំសម្តែង សៀកបន្តភ្នែក របស់មហាជនដោយគ្រាន់តែផ្តល់របស់បន្តិចបន្តួចហើយ ទាំងចិត្តស្តាយស្រណោះអាឡោះអាត់យផងទៀត ដើម្បីគេឯងមើលមកខ្លួនថាជាមនុស្សមានគុណធម៌ហើយនឹងដើម្បីទទួលបានការគោរពគោតក្រែងអំពីជនទាំងនោះ ។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងនោះទេ នៅមានបុគ្គលខ្លះទៀត តាំងខ្លួនជាមនុស្សចេះសព្វគ្មានអាណាចេះស្ទើរអញ្ចយល់ស្ទើរអញ គឺគ្រប់យ៉ាងមានតែអញប៉ុណ្ណោះ ។ ខ្ញុំតែងតែឮនូវបុគ្គលប្រភេទនេះដេរប្រទេចម៉ាក់ងាយ ចំពោះមនុស្សដែលធ្វើល្អទាំងខ្លួនគេ មិនដែលបានធ្វើល្អអ្វីទាល់តែសោះ មើលទៅប្រហែលជាមកពីមិនបានធ្វើល្អជាមួយនឹងគេទេដឹង ? ទើបបានជាបុគ្គលនេះខ្លាចដល់ម្លឹង ។ យ៉ាងនេះ រហូតវាយតម្លៃអ្នកដទៃថាជាមនុស្សបោកប្រាស់ ជាមនុស្សអត់គុណធម៌វាទៅអញ្ចឹងគ្រុយទៅ មើលទៅប្រហែលជាអ្នកពេញប្រៀបដោយគុណធម៌ហើយ ដល់ពេលប្រៀបពេកទៅគ្មានអ្វីដាក់ ក៏ហៀរជ្រុលធ្លាក់ទៅលើដី ដល់ដូច្នោះ

អ្នកដែលមិនដឹងស្តីលោះភ្នាក់តំសម្គាល់ថា ជាគុណធម៌ពិតក៏នាំគ្នា
ឱនក្បាល ចំតិតតូចដាក់មេឃដាក់ផ្កាយ ខំក្រេបជញ្ជក់កើតរោក
មើលលែងជាអស់រលីង គួរឱ្យសង្វេគពន់ពេក ។ នេះចោរលួច
គុណធម៌ ដែលយើងទាំងអស់គ្នាគួរតែប្រុងប្រយ័ត្នៗ គេបោក
យើងហើយចាត់ទុកគេថាជាមនុស្សមានគុណធម៌ខំគោរពយប់ថ្ងៃ
អត់ដឹងខ្យល់អី។

ឥឡូវខ្ញុំសូមលើកយករឿងមួយ ដើម្បីជាតិកតាងបញ្ជាក់
ក្នុងរឿងនេះ កុំឱ្យថាខ្ញុំចេះតែថាចេះតែនិយាយគ្មានវត្ថុអ្វីជា
គ្រឿងអាទិ៍ ។ រឿងហ្នឹងយ៉ាងនេះ ៖

មានលោកតាបស (ឥសី) ម្នាក់បានសង់ខ្ទមស្នាក់នៅព្រៃ
មួយ ដែលនៅមិនឆ្ងាយប្រមាណអំពីភូមិនៃអ្នកស្រុក ។ តាបស
រូបនោះតែងតែបិណ្ឌបាតនៅក្នុងភូមិនោះរាល់ថ្ងៃ មិនដែលអាក់
ខាន។ មិនយូរប៉ុន្មានមានគ្រួសារមួយបានជ្រះផ្លាសិកលោកតាបស
នោះហើយតែងតែបាននិមន្តតាបសនោះ ឱ្យចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់
ខ្លួនដើម្បីប្រគេនបិណ្ឌបាតទាន ចំពោះគាត់តែងតែប្រព្រឹត្តបែប
នេះរាល់ថ្ងៃ រហូតក្លាយទៅជាជិតស្និទ្ធនិងគ្នាក្នុងឋានៈជាគ្រូនិង
សិស្សយ៉ាងល្អកន្លើង ។

គ្រួសារមួយនេះ ពេលព្រឹកទំនុកបម្រុងចង្កាន់បិណ្ឌបាត
ពេលរសៀលតែងតែនាំយកនៅភោសជ្ជៈ ទៅកាន់អាស្រមណី
របស់តាបស នឹងនិយាយសំណេះសំណាលគ្នា ពីនេះពីនោះយ៉ាង
សប្បាយរីករាយ ពេលវេលាក៏ចេះតែកន្លងទៅ ឥតឈប់ឈប់និង

ថ្ងៃផ្លាស់វេនគ្នាដរាបក្រក្រវាល រីឯតាបសគ្មានបានសម្រេចឈាន
សមាបត្តិអ្វីឡើយ។

និយាយពីគ្រួសារនោះវិញ រកស៊ីយូរៗទៅក៏បានមាន
ប្រាក់ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ ។ ក៏ពិភាក្សាគ្នារកកន្លែងដើម្បីទុកដាក់
ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនឱ្យវាក់ក្តៅក្នុងចិត្ត ។ ពីព្រោះថា សម័យ
នោះគ្មានធនាគារដើម្បីធ្វើប្រាក់កាស់ដូចសម័យនេះទេ អ្វីដែល
រកបានមកពីទុកដាក់និងផ្ទះរបស់ខ្លួន យើងដឹងស្រាប់ហើយទ្រព្យ
សម្បត្តិទុកដាក់នឹងផ្ទះវាពុំសូវធានាសុវត្ថិភាពប៉ុន្មានឡើយ ។ ចុង
ក្រោយក៏សម្រេចចិត្តយកទៅធ្វើរ នឹង តាបសជាគ្រូរបស់ខ្លួន
ដោយបានយកមាសទាំងនោះទៅកប់ក្រោមខ្នុររបស់តាបស ។

តាបសឃើញមានដូច្នោះ ក៏តាំងកើតនូវគំនិតអាក្រក់
ឡើងក្នុងចិត្តភ្លាម ។ ប៉ុន្តែតាបសគាត់ចង់ធ្វើយ៉ាងណាយកមាស
នោះ ទៅដោយកុំឱ្យគ្រួសារនោះកើតការមន្ទិលសង្ស័យមកលើ
ខ្លួន។ ដូចនេះក្រោយពីគ្រួសារនេះ បានធ្វើរមាសនោះមក
ប្រហែលជា បីបួនថ្ងៃគាត់ក៏បានធ្វើដំណើរទៅកាន់គ្រួសារនៃ
ទ្រព្យក្នុងភូមិ។ ហើយបានសំណេះសំណាលលេងអស់មួយសន្ទុះធំ
បន្ទាប់មកក៏បាននិយាយលាគ្រួសារនោះ ។

គ្រួសារនោះសួរថា ៖

- ហេតុអ្វីលោកម្ចាស់ចាក់ចេញពីទីនេះ ? ឬក៏ពួកខ្ញុំមិន
បានទំនុកបម្រុងលោកម្ចាស់គ្រប់គ្រាន់ទេ ឬអ្វីលោកម្ចាស់ ?
- ទេៗ (តាបសប្រកែក)មិនមែនអញ្ចឹងទេអ្នកទាំងអស់គ្នា
ទំនុកបម្រុង អាត្មានេះឃើញថាគ្រាប់គ្រាន់ បរិបូណ៌ពេកណាស់

ហើយ តែថាដែលអាត្មាចាក់ចេញពីទីនេះគឺដោយសារខ្មែរបស់
អាត្មាវាទៅក្បែរភូមិអ្នកស្រុកខ្លាំងពេកនាំឱ្យរំខានដល់ការបដិបត្តិ
។ ដូច្នេះហើយអ្នកដ៏ចំរើនអាត្មាគិតចង់រកកន្លែងណា ដែលស្ងប់
ស្ងាត់ល្មមសមគួរដល់ការបដិបត្តិធម៌ ចំរើនភាវនាទើបសូមចំរើន
ពរលា អ្នកក្នុងថ្ងៃនេះ ។

-អូ អញ្ចឹងទេឬ ! ចុះលោកម្ចាស់គិតនិមន្តទៅពេលណា
ដែរទៅលោកម្ចាស់ ?

-អាត្មាទៅថ្ងៃនេះឯង

-សូមលោកម្ចាស់និមន្តទៅតាមអាជ្ញាស្រ័យចុះ

តាបសក៏ចាក់ចេញពីនោះ តែពេលកំពុងចាក់ចេញ គាត់
បានឈ្លៀតលូចកាច់ចុងស្បូវស្បែកនៅក្នុង ផ្ទះសក់របស់ខ្លួន
ហើយចាក់ចេញទៅព្រៃងើយធ្វើដូចគ្មានចំពាក់លុយអ្នកណាមួយ
រឿល ។

-លុះដើរល្មមឆ្ងាយអំពីផ្ទះនោះបន្តិចក៏ត្រឡប់មកវិញ ។
ម្ចាស់ផ្ទះសួរថា ៖

- លោកម្ចាស់មានកិច្ចការអ្វីទៀតឬ ?

-អូ ! អាត្មាសុំអភ័យទោសផង!

-យី!សុំអភ័យទោសរឿងអ្វីទៅលោកម្ចាស់?

-ពីព្រោះថា វេលាដែលអាត្មាចាក់ចេញពីទីនេះទៅ ពុំ
បានជាដឹងខ្លួនថា មានចុងស្បូវបាក់ចប់នឹងផ្ទះសក់អាត្មាសោះ
ក្នុងពេលដែលកំពុងនិមន្តតាមផ្លូវ ស្រាប់តែឃើញចុងស្បូវធ្លាក់
មក ។ អាត្មាមានសេចក្តីរង្វៀលក្នុងចិត្តចំពោះទង្វើនេះ ព្រោះថា

បុគ្គលមិនគួរយករបស់ដែលគេពុំបានឱ្យឡើយ ។ ពូជុច្ឆេះម្ចាស់
ផ្ទះគ្រេកអរនិងជ្រះថ្លាក្នុងគុណធម៌ របស់តាបសឥតឧបមាដោយ
មិនដឹងថានេះជាកិច្ចកលឧបាយបោកបោកប្រាស់បន្ទប់ចិត្តអ្វីទាំង
អស់។ ទើបនិយាយថា

ខ្ញុំមិនប្រកាន់ទោសអ្វីទេ សមបើរឿងប៉ុណ្ណឹងនោះហើយ
លោក ម្ចាស់ក៏មិនមានចេតនាឯណាដែរគ្រាន់តែជារឿងចៃដន្យ
ប៉ុណ្ណោះ ។ សូមនិមន្តតាមអាច្យាស្រ័យចុះទាន!!!

តាបសក៏រលះរលាំង ប្រញាប់ប្រញាល់ទៅអាស្រមរបស់
ខ្លួន ។ ដល់ហើយគាត់យកមាសទាំងអស់ហើយចាក់ចេញពីនោះ
យ៉ាងរូសរាន់ ខ្លាចក្រែងមានហេតុភេទប្រែប្រួល។ មានឯណាទៅ
មិនទាន់បានឆ្ងាយផង ស្រាប់តែម្ចាស់ទ្រព្យតាមទាន់ពាក់កណ្តាល
ផ្លូវនិងត្រូវបានគេ វាយយ៉ាងដំណាំ ស្ទើរស្លាប់ស្ទើររស់ ។

រឿងនេះខ្ញុំសូមអនុញ្ញាតិ មិនរាយរាប់ច្រើនទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែ
ចង់បង្ហាញនូវចោរលួចគុណធម៌ថាតើវាមានអាកប្បកិរិយា និង
ល្បិចកលយ៉ាងណា ? ដើម្បីឱ្យយើងបានប្រុងប្រយ័ត្នទុកជាមុន
ព្រោះថាមានជនខិតខូចខ្លះវាអាចចេះពោលស្តី នូវទ្រឹះស្តីធម៌
អាចបានយ៉ាងចំណាប់ ដែលធ្វើឱ្យមនុស្សមានគំនិតនិងខួរក្បាល
ស្តើង មិនចេះពិចារណាឱ្យបានល្អិតល្អន់ គ្រប់ជ្រុងជ្រោយងាយ
ក្នុងការជឿនិងចាញ់បោកមនុស្សប្រភេទនេះ ។

ដូច្នេះមិនគួរយកគុណធម៌ មកបោកប្រាស់អ្នកដទៃទេ
ពិតមែនថា គុណធម៌មានតម្លៃមិនអាចកាត់ថ្លៃបានតែបើខ្លួនឯង
មិនចេះ ពីវិធីសាស្ត្រក្នុងការប្រើគុណធម៌ក៏នឹងនាំឱ្យអន្តរាយពុំ

ខាន ។ ប្រៀបបានទៅនឹងរថយន្ត ទោចក្រយាន្តយន្ត ឬយន្ត
 ហោះថ្មីត្បិតថាយន្តហោះ អាចហោះហើរជ្រែកអាកាសឆ្លង
 ប្រទេសឆ្លងទ្វីបបានមែន តែបើខ្លះជំនាញបើកបរវាហើយ វា
 ប្រាកដជានាំមកនូវគ្រោះភ័យដល់ជីវិតជៀសពុំរួច។ ព្រះពុទ្ធត្រាស់
 ថា “ចំណេះវិជ្ជាដែលមានចំពោះបុគ្គលពាលគឺវាគ្រាន់តែ នាំបុគ្គល
 ពាលនោះ ឱ្យដល់នូវសេចក្តីវិនាសអន្តរាយតែប៉ុណ្ណោះ ” ។ ហេតុ
 នេះហើយបានជាយើងត្រូវស្គាល់ត្រូវយល់ នូវតម្លៃគុណធម៌ឱ្យ
 បានច្បាស់ និង បន្ទាប់មកគឺរបៀបប្រើ ។ ហើយបន្ទាប់មកទៀត
 ត្រូវតែអនុវត្តន៍ដើម្បីផ្តល់ឱកាស ឱ្យគុណធម៌បានដុះឡើងពេញ
 ដំណើរជីវិតរបស់យើង ។ ដូចយើងដឹងស្រាប់ហើយថា គុណធម៌
 មិនមែននៅត្រង់ការចេះចាំនៅក្នុងខួរក្បាល និងនៅត្រង់អាច
 និយាយបានបង្រៀនបាន ប៉ុណ្ណឹងនោះឡើយសូម្បីតែបន្តិចដរា
 ណា បើមិនបានអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែងមកខាងក្រៅទេនោះជាការពិ
 ត។ ដូចគ្នានឹងមត្តាជាតិ (ត្រី)ដែរ បើវានៅតែក្នុងទឹកស្ទឹងបឹងទន្លេ
 ម្តេចហៅបានថាជាត្រីអាំង ត្រីស្មោរទៅកើត? លុះត្រាតែគេចាប់
 វាយកមកអាំងមកស្មោរទើបគេអាចហៅបានថា ជាត្រីអាំង ឬ
 ត្រីស្មោរទៅកើត។ យ៉ាងណាមិញ គុណធម៌ក៏មានន័យស្របគ្នាទៅ
 នឹងត្រីអាំងត្រីស្មោរដែរ អ្នកនឹងក្លាយទៅជាមនុស្សមានគុណធម៌
 ពិតប្រាកដបាន គឺវាអាស្រ័យទាំងស្រុង នៅលើខ្លួនអ្នកអនុវត្តនូវ
 គុណធម៌ណាមួយដែលអ្នកអាចអនុវត្តបានតាមចំណង់របស់អ្នក ។

គុណធម៌មានឥទ្ធិពល យ៉ាងមហាអស្ចារ្យហួសពីឥទ្ធិពល
 នៃវត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិទាំងឡាយ គុណធម៌ជាវត្ថុដ៏ស័ក្តិសិទ្ធិបំផុតដែល

គ្មានអ្វីប្រៀបធៀបស្ទើរបានឡើយ ។ តើវត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិទាំងឡាយ
ដែលគេចាត់ថា ពូកែនិងជាទីពឹងនោះមានអ្វីខ្លះទៅ?

វាមានច្រើនណាស់ បើនៅស្រុកខ្មែរយើងផងមានរាប់មិន
អស់ បារមីភ្នំតូលែន បារមីព្រះអង្គជប់(នៅភ្នំតូលែន)បារមីព្រះ
អង្គតឹម បារមីលោកតាឃ្លាំងមៀង លោកតាក្រហមក លោក
យាយយ៉ាត ។ល។ ច្រើនណាស់ខ្ញុំរាប់មិនអស់ទេ ខ្ញុំមិនបដិសេធ
នោះទេ ព្រោះវាជាធម្មតាទៅហើយ បើកាលណាមនុស្សមាន
ភ័យអាសន្នណាមួយ ធ្លាក់មកលើខ្លួនហើយខ្លួនមានសមត្ថភាព
មិនដល់ពុំអាចដោះស្រាយបានក៏រត់ទៅបន់ស្រន់ដល់វត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិ
ផ្សេងៗ ដែលខ្លួនយល់ថាមានបារមីខ្លាំងពូកែ ដើម្បីឱ្យជួយដោះ
ទុក្ខភ័យអាសន្ននោះ ។ ប្រសិនបើសមប្រកបតាមប្រាថ្នា ក៏
សប្បាយចិត្តនិងរឹងរិតតែគោរពកាន់តែខ្លាំងជាងមុន ។ ជូនកាលខ្ញុំ
តូចចិត្តជំនួសវត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិទាំងនេះ ព្រោះអ្វី? ព្រោះគេរត់មកតែ
ពេលគេមានទុក្ខប៉ុណ្ណោះ ដល់ទៅគេបានសុខគេមិនដែលគិត
ឃើញអ្វីឡើយដើរសឹងតែជាន់មិនខ្លីមើលផង ។ បើខ្ញុំជាវត្ថុស័ក្តិ
សិទ្ធិនោះខ្ញុំមុខតែមិនជួយទេ ជួយធ្វើអ្វី? បើគេមិនគិតផងហ្នឹង
ស្មៅបន្ទាដុះលិចខ្ទម គ្មាននណាជួយគិតគូរយកចេញធ្វើអ្វី។ ស្រុក
ខ្មែរយើងមានច្រើនបំផុត ជនខ្លះមិនដែលទៅវត្តសោះសឹងតែ
ពេញមួយឆ្នាំ នៅតាមដានភាពយន្តភាពជីកស្រាវែងលែងលែងនៅ
ផ្ទះធ្វើព្រមមើល តែដល់ពេលកូនប្រឡងខ្លាចកូនប្រឡងធ្លាក់ យក
ដូងពីរដែលគេហៅថាស្នាធម៌មួយគូរនុះ មកសឹកព្រះក្នុងព្រះ
វិហារ ព្រោះគ្មានប្រាក់សឹកប៉ាន់ត្រពុករលួយមានតែយកស្នាធម៌

មួយគួរ មកសឹកប៉ាន់ព្រះឱ្យធ្វើពុករលួយជាសម្ងាត់ជាមួយខ្លួន ឯ
ជនខ្លះទៀតទៅវិហារដើម្បីសុំកន្ទុយលេខឆ្នោតពីព្រះ ទែ! ទៅអ
ញឹងអស់ទៅ។

មួយទៀតខ្ញុំបានសង្កេតឃើញថា នៅស្រុកខ្មែរយើង
ប្រជាជនពេញនិយមបំផុតការបន់ស្រន់អង្វរកសុំនេះសុំនោះពីវត្ត
ស័ក្តិសិទ្ធិក្នុងនោះផងដែរមានជនមួយចំនួនដែលពុំសូវខ្វល់ខ្វាយ
រឿងបុណ្យទានប៉ុន្មានដល់ធ្លាក់ខ្លួនឈឺរហូតព្យាបាល គ្មានសង្ឃឹម
ថានឹងបានជាសះស្បើយ ទើបគេបន់ស្រន់ព្រះក្នុងវត្តសុំឱ្យព្រះ
ជួយស្រោចស្រង់ជីវិតរបស់គេ ដោយដាក់ខសន្យាថា ប្រសិនបើ
គេជាសះស្បើយពីជម្ងឺពិតមែន គេនឹងធ្វើបុណ្យបច្ច័យបួន បុណ្យ
ផ្កាប្រាក់ ឬ បួសបីខែ ឬ ពាឆ្នាំទុកជាការសង់គុណ។

អ្វីទាំងអស់នេះ គឺសុទ្ធតែជាចំណុចខ្សោយរបស់មនុស្ស
និងជឿទៅលើវត្តក្រៅខ្លួនដោយពុំព្រមមានស្មារតី ឬឱ្យតម្លៃ
ចំពោះសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន។ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់បន្តិចថារូបព្រះពុទ្ធ
ឬដិមា ពុំមែនសាងឡើងសម្រាប់បន់ស្រន់សំពះអង្វរក សុំជំនួយ
អ្វីឡើយតែគឺសាងឡើងសម្រាប់រំលឹកទៅដល់ព្រះគុណ របស់
ព្រះពុទ្ធអង្គដែល ពិពកលោកចាត់ទុកថា ទ្រង់ដាក់ពូលអ្នកមាន
គុណធម៌ពុំអាចគណនាបាន ។ ម្យ៉ាងទៀតព្រះអង្គបានបំពេញ
គុណធម៌អស់ច្រើនអស់រង្វេយ្យក្ស តស៊ូទ្រាំលំបាកវេទនាគ្រប់
បែបយ៉ាងក្នុងវាលវដ្តសង្សារ និងម្យ៉ាងទៀតទ្រង់បានដកលំ
សាសនានេះ ទុករហូតដល់៥០០០ពាន់ព្រះវស្សាទៀតផងដើម្បី
សត្វលោកទាំងអស់គ្នា។ នេះឯងហើយដែលជាបុព្វហេតុនៃការ

សាងព្រះពុទ្ធប្បដិមាដែលយើងត្រូវនាំគ្នា រលឹកទន្ទឹមគ្នានឹងយើង
លើកហត្ថទាំងទ្វេក្រាប់សំពះម្តងៗ តែពុំមែនបន់ស្រន់នោះទេ ។

ឯវិគុណធម៌វិញ ជាវត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិដែលគួរមនុស្សគ្រប់រូប
គ្រប់ប្រាណយកដាក់ក្នុងចិត្ត។ គុណធម៌អាចផ្តល់នូវអ្វីៗ សម្រាប់
មនុស្សណាដែលបានបណ្តុះនូវគុណធម៌ឡើង។ មនុស្សពេញពិភព
លោកសុទ្ធសឹងតែបានដឹងរឿងរ៉ាវរបស់ព្រះពុទ្ធ ក៏ដូចជារឿងរ៉ាវ
របស់សាវ័ករបស់ព្រះពុទ្ធថា មុននឹងបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ ឬសាវ័
កពុទ្ធតែងជាអ្នកបានឆ្លងកាត់ ការបំពេញគុណធម៌យ៉ាងអស្ចារ្យ
និងដឹងថាព្រះពុទ្ធ ត្រូវបំពេញគុណធម៌យូរជាងសាវ័កទាំងអស់ ។

ទ្រឹស្តីតែប៉ុណ្ណោះ ក៏យើងអាចសន្និដ្ឋានបានថាមុននឹងអាច
ក្លាយជាមនុស្ស គួរគោរពគួរគេបូជាដាច់ខាតអ្នកនោះ ត្រូវតែ
សាងគុណធម៌ឱ្យមានឡើងសព្វគ្រប់(កាយ វាចា ចិត្ត)។ ដើម្បីអាច
ឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាថ្វាយបង្គំថ្នំ ឬ ដើមឈើឬក៏ស៊ីម៉ង់ត៍គេត្រូវតែ
យកថ្នំ ឬ ដើមឈើឬក៏ស៊ីម៉ង់ត៍ទៅធ្លាក់រចនាចាក់ពុម្ពឱ្យទៅជា
រូបព្រះពុទ្ធឬក៏រូបសំណាក់ផ្សេងៗ ជាមុនសិនទើបគេថ្វាយបង្គំកើ
ត។ ព្រោះឥទ្ធិពលនៃគុណធម៌ ប្រាកដណាស់បានថាអាចធ្វើឱ្យថ្ម
គល់ឈើដែលមនុស្សម្នា គេតែងតែទៅមកដើរជាន់ត្រឡប់ទៅ
ជានាំគ្នា ធ្វើសក្ការបូជាយ៉ាងគគ្រឹកគគ្រេងដូច្នោះ។ ពិតមែនតាំងពី
ខ្ញុំកើតពីពោះម៉ែមករហូតមានអាយុប៉ុណ្ណោះ ខ្ញុំមិនដែលឃើញ
នរណាសាងរូបសំណាក់មនុស្សទូរស័ព្ទអាគ្រក់លាមក ទុកជាអនុ
ស្សាវរីយ៍ទាល់តែសោះ។ គឺឃើញតែគេសង់រូបសំណាក់មនុស្សល្អ
សប្បុរសជាអនុស្សាវរីយ៍តែប៉ុណ្ណោះ ។

មានរឿងនិទានមួយពោលថា តេជោយ័តបានឱ្យគេលូត
កាំជណ្តើរផ្ទះរបស់ជំទាវស្រែន ទៅឱ្យជាងឆ្នាក់ជារូបព្រះពុទ្ធ
អង្គុយ យកទៅតម្កល់ទុកក្នុងមហារោងដាក់ឱ្យតាំងធ្វើបុណ្យ
ឧទ្ទិសកុសលចំពោះតេជោយ័តជាគ្រូ និង ត្រូវជាស្វាមីរបស់ជំទាវ
ស្រែន។ កាលដែលជំទាវស្រែនទៅដល់មហារោងហើយ ក៏ឱនខ្លួន
ក្រាប់ថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធបដិមាដែលធ្វើពីកាំជណ្តើរ ផ្ទះរបស់ខ្លួនចុះ
ឡើងរាប់ថ្ងៃខាងក្រោយនោះ បែរជាថ្វាយបង្គំដោយទន់ភ្លន់ទៅ
វិញ តេជោយ័តនៅពីខាងក្រោយបាននិយាយថាអ្នកស្រីថ្វាយបង្គំ
កាំជណ្តើរខ្លួនឯងប៉ុន្តែមិននិទានរឿងក្នុងទំព័រនៃសៀវភៅនេះទេ
ក៏ខ្ញុំគ្រាន់ទេលើកយកតែកន្លែងខ្លះដែលទាក់ទង និង ប្រធានបទ
ដើម្បីជាតិកតាងបញ្ជាក់ ក៏ដូចជាឆ្លុះបញ្ចាំងពីឥទ្ធិពលនៃគុណធម៌
ដែលយើងកំពុងសិក្សាដើម្បីឱ្យឆាប់ងាយយល់សម្រាប់អាន ។

ដូចនេះខ្ញុំសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា លោកអ្នកអានប្រាកដជា
យល់ពីតម្លៃ ក៏ដូចជារអនុភាពរបស់គុណធម៌កាន់តែច្រើនពុំខាន
បន្ទាប់ពីបានសិក្សារួចហើយ។ ហើយខ្ញុំនឹងរៀបរាប់អំពីគុណធម៌
ឱ្យកាន់តែពិស្តារបន្ថែមពីលើនេះទៀត នៅទំព័រខាងមុខតាម
លំដាប់លំដោយនៃគុណធម៌ ។

៥ . តម្លៃគុណធម៌ដ៏ពុកឆ្កាយ

ឈានចូលមកដល់ចំណុចនេះ គឺជាចំណុចយ៉ាងសំខាន់
សម្រាប់កូនប្រុសស្រីធ្វើការឆ្លែងយល់ទាំងអស់គ្នា
នៅលើលោកនេះគ្មានអ្វីដែលគ្មានមេគ្មានបាទនោះទេ ។

យើងដឹងហើយថា សូម្បីរក្ខជាតិដែលគ្មានវិញ្ញាណអ្វីដល់តែសោះ
នោះ ក៏គង់នៅមានមេមានបារបស់វាដែល ដូចយ៉ាងដើមល្អុង
ដើមស្វាយ ដើមល្អិត ។ល។ គឺជាដើមសុទ្ធតែមានមេមានបារទាំង
អស់ ។ ចុះខុសប្លែងគ្នាយ៉ាងមេច? ពិតមែនហើយទោះជាវាមាន
មេមានបារដូចគ្នា តែប្រាកដជាមានអ្វីដែលខុសគ្នាមិនខាន។ អ្វី
ដែលខុសគ្នានោះ គឺនៅគ្រប់ចិត្តវិញ្ញាណអំពើរនៃទង្វើរផ្សេងៗ
ដែលរក្ខជាតិគ្មានដូចមនុស្សលោកឡើយ ដូច្នោះទើបបានជាថាវា
ខុសគ្នា ។

មនុស្សលោកយើងតាមផ្លូវព្រះពុទ្ធតម្រាស់ថា តែជាសត្វ
យ៉ាងវិសេសសាល មនុស្សលោកគឺជាធាតុដើមនៃធាតុអ្វីៗទាំង
អស់ ហើយពិភពនៃមនុស្ស គឺជាប្រធាតុដើមនៃធាតុអ្វីៗទាំងអស់
ហើយពិភពនៃមនុស្សគឺជាប្រធាននៃពិភពអ្វីៗទាំងអស់។ ដូច្នោះ
អ្វីៗគឺស្ថិតនៅលើយើងជាមនុស្សអ្នកកំណត់ជាអ្នកចាត់ចែងទាំង
អស់។

អ្នកផ្តល់ជីវិតយើង

ជីវិតមនុស្សប្រុសស្រីគ្រប់រូបគ្រប់នាមបន្ទាប់ពីចំដឹងក្តីនិង
ពេញវ័យហើយ ត្រូវស្វែងរកមុខរបរការងារបន្ទាប់មកទៀតគឺ
ស្វែងរកតួស្រករនិងបង្កើតសង្គមគ្រួសារនឹងគេឯង ។ នៅដំណាក់
កាលនេះហើយដែលគ្រួសារថ្មីតែងស្រមៃនឹកគិតចំពោះបុត្រធីតា
ដើម្បីបង្កើតភាពកក់ក្តៅក្នុងរង្វង់គ្រួសារ ។ ជាការពិតណាស់ប្តី
ប្រពន្ធគ្រប់រូបតែងតែស្រមៃចង់បាននូវបុត្រធីតារាល់យប់ថ្ងៃមិន
ដែលភ្លេចមួយគ្រាណាឡើយ ។ ទាំងប្តីទាំងប្រពន្ធ ខំប្រឹងពុះពារ

ធ្វើការងារគ្រប់បែបយ៉ាង បើជាអ្នកស្រែចម្ការក៏ខំប្រឹងធ្វើស្រែ
ចម្ការទៅបើជាអ្នកផ្សារក៏ខំប្រឹងលក់ដូរទៅដើម្បីកុំឱ្យពេលដែល
គួរកើតមកទទួលរងនូវការក្រលំបាកវេទនាជាមួយខ្លួនដែរ។ មាន
គ្រួសារខ្លះទៀត សុខចិត្តលេបថ្នាំពន្យារកំណើតដើម្បីទុកពេល
វេលារកស៊ីឱ្យបានធូរធានល្មមគួរសមសិន សឹមយកបុត្រធីតាជា
ខាងក្រោយ។ ដូច្នោះ សួរថា បើអញ្ចឹងម្តេចអាចចាត់ទុកថាគាត់ ជា
អ្នកមានគុណចំពោះបុត្រធីតាដែរ ?

ខ្ញុំសូមឆ្លើយដោយខ្លួនឯងថា គឺព្រោះតែ ធ្លាប់បានគិតគូរ
ដល់យើងជាមុន គិតគូរផ្តល់តំនរនៃសេចក្តីសុខដល់កាលដែល
កូនកើតមក ហើយពិសេសជាងនេះទៅទៀតនោះ ពួកគាត់ចង់
មានពេលវេលាមួយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីថែទាំកូនរបស់ខ្លួន។ ពួកគាត់
មិនចង់ឃើញពេលដែលកូនកើតមកហើយត្រូវឃ្លាតឆ្ងាយពីកូន
រាប់សិនថ្ងៃ ដើម្បីជីវភាព ដោយឆ្លើរកូននឹងគេនោះឡើយ។ នេះ
តាមដែលខ្ញុំសាកសួរគ្រួសារមួយចំនួនកន្លងមក ។

នៅមានមិត្តខ្ញុំមួយចំនួន ដែលស្ថិតនៅក្នុងវ័យសិក្សានៅ
ឡើយនោះ ពួកគេបានមានគំនិតស្រដៀងៗ នឹង គ្នាថានឹងខិតខំ
ប្រឹងសិក្សារៀនសូតុទៅអនាគតមានការងារធ្វើមានប្រាក់ខែល្មម
គួរសម ចិញ្ចឹមគាត់ប្រពន្ធកូនឱ្យមានជីវភាពសមរម្យនៅក្នុង
សង្គម។ ចំណែកខាងនារីវិញ មួយចំនួនគាត់មានគំនិតថា “គាត់
ខំប្រឹងសិក្សារៀនសូតុនេះ ខ្លាចក្រែងទៅអនាគត ពេលដែល
មានគ្រួសារទៅខ្លាចក្រែងប្តីមើលងាយមើលថោកដោយសារខ្លួន
គ្មានចំណេះគ្មានការងារដូចគេ និងមួយទៀតថាមិនត្រូវមើលមិន

ឃើញ ប្រសិនបើប្តីចាកចេញពីជីវិតនោះ អញ្ចឹងបន្ទុកគ្រួសារគឺ
ធ្លាក់ទៅលើខ្លួនទាំងស្រុងហើយកូនៗនឹងរស់នៅពិបាកវេទនា ។
ដូច្នេះប្រសិនបើយើងមានចំណេះមានការងារធ្វើ ប្តីប្រាកដជា
មិនហ៊ានមើលងាយមើលថែកទេ ហើយប្រសិនបើភ្នាក់ស្លៀត
ប្តីមានក្នុងមានក្រៅហើយ ចាកចេញពីជីវិតគាត់នោះក៏គ្មានអ្វីគួរ
ឱ្យបារម្ភទាំងអស់ខ្លួនឯងក៏អាចចិញ្ចឹមកូនរស់នៅយ៉ាងស្រួល” ។

នេះគឺជាគិតតាមមួយ ដែលអាចបញ្ជាក់បានអំពីទឹកចិត្ត
របស់អ្នកមានគុណមួយចំនួន ដែលពួកគាត់មានចិត្តគិតដល់កូនៗ
រួចជាស្រេច ទោះជាខ្លួនស្ថិតនៅក្នុងវ័យមិនទាន់មានគ្រួសារនៅ
ឡើយក៏ដោយ

ប៉ុន្តែទោះជាគិតបានមុនឬនៅពេលក្រោយគឺសុទ្ធសឹងជា
អ្នកមានគុណ។ អ្វីដែលខ្ញុំ ទាំងអស់លើកឡើងនៅខាងលើគឺខ្ញុំ
គ្រាន់ចង់បើកបង្ហាញអំពីសម្រាប់ចិត្តដែលឪពុកម្តាយមួយចំនួន
នៅលើពិភពលោកយើងខ្លះៗប៉ុណ្ណោះនឹង ខ្ញុំគ្មានចេតនាបែង
ចែកគុណតូចគុណធំរវាងឪពុកម្តាយដែលគិតទុកមុន និង ឪពុក
ម្តាយដែលគិតក្រោយអ្វីឡើយ។ ទាំងពីរសុទ្ធសឹងតែបានពលី
ដើម្បីកូនទាំងអស់។

សូមលើកយកអំពីគុណធម៌ទៅខ្ញុំមិរបស់ឪពុកម្តាយមក
បង្ហាញដល់កូនប្រុសស្រីដើម្បីឱ្យកាន់តែច្បាស់តែពិព្វកគាត់មាន
យ៉ាងណាខ្លះ និង ដើម្បីលុបបំបាត់ចោលនៅគំនិតមិនគុណទាំង
ឡាយដែលតែងមានចំពោះកូនប្រុសស្រីរយៈពេលកន្លងមក ។

> អ្វីជា មេត្តា ?

ពាក្យថា មេត្តា នេះមនុស្សម្នាក់ទៅលើពិភពលោកតែងតែ បានឮជាញឹកញាប់ពេញត្រចៀក ។

ប៉ុន្តែក្នុងទីនេះខ្ញុំសូមសំដៅទៅលើមេត្តារបស់ឪពុកម្តាយ ជាពិសេស។ កូនៗក៏បានដឹងថា ឪពុកម្តាយមានមេត្តាចំពោះកូន ដែរ ដោយមេត្តានេះមានន័យថាការស្រឡាញ់ ការរាប់អាន ការ សន្តោសប្រោសប្រណី ។

ច្បាស់ណាស់ថា ឪពុកម្តាយគ្រប់តែងតែមានចិត្តសន្តោស ប្រោសប្រណី ចំពោះកូនគ្រប់ពេលវេលាទាំងអស់ ។ យើងដឹងទេ ថា ពួកគាត់គ្រាន់តែបានដឹងថា យើងចាប់កំណើត ភ្លាមគាត់គ្រាន់ តែបានដឹងថា យើងចាប់កំណើតភ្លាមពួកគាត់មានសេចក្តីអំណរ ព្រេកអរ រីករាយសាទរនៅក្នុងចិត្តទាំងទ្វេ ឥតឧបមាទាំងពីរនាក់ ប្តីប្រពន្ធច្បាញមិញស្ទើរតែបិទមាត់លែងជិត។ ម្តាយឪពុកក្រោយពី បានដឹងថាកូនពុំងាប់ល្អលទ្ធិមកចាប់កំណើតឆ្នើរសង្ខារ នឹងខ្លួន ហើយនោះ គ្រប់ឥរិយាបថដេក ដើរ ឈរ អង្គុយ គឺសុទ្ធតែត្រូវ បានប្រយ័ត្នប្រយែងជាទីបំផុត ។

នឹកឃើញដើមឡើយ កាលដែលកូនមិនទាន់បានមក ឆ្នើរជីវិតនោះ ខ្លួនចង់រត់ចង់លោតហាក់ចង់ឡើងដើមឈើខ្ពស់ៗ ឬចង់លឺសែងលើករបស់ធ្ងន់ៗក៏ស្រេចតែចិត្ត។ បើនិយាយអំពី ចំណីអាហារហូបចុកវិញក៏ឃើញថាគាត់រឹតតែប្រយ័ត្នទ្វេដង ។ អំឡុងពេលនេះ ខ្ញុំសូមលាហើយបុកអំបិលម្តេស លាសិនហើយ

ម្ហូរអំពិលម្ហូរស្វាយ លាសិនហើយចំណីវីងៗតាមពិតអ្នកសុទ្ធតែជា
ចំណីដែលខ្ញុំចូលចិត្តបំផុត តែពេលនេះដើម្បីកូនសម្លាញ់ខ្ញុំសូម
ឃ្លាតឆ្ងាយពីអ្នកសិនហើយ ។

➤ ករុណា

អ្វីទៅជា ករុណា ? គឺមានន័យថាសេចក្តីអាណិតអាសូរ
ពាក្យថាករុណានេះ មិត្តអ្នកអានធ្លាប់បានដឹងបានលឺមក
ហើយ បើទោះបីដូច្នោះហើយក្តីនូវក្នុងឱកាសនេះខ្ញុំសូមលើយក
សេចក្តីករុណារបស់ឪពុកម្តាយទាំងឡាយ មានចំពោះកូនប្រុស
ស្រីមកបរិយាយ ដើម្បីជាតិកតាងបញ្ជាក់ទៅលើគុណធម៌របស់
ឪពុកម្តាយដែលមានចំពោះកូនប្រុសស្រី។ ជាការពិតណាស់ឪពុក
ម្តាយទាំងអស់តែងតែមានសេចក្តីករុណា ចំពោះកូនប្រុសស្រី
មានសេចក្តីអាណិតអាសូរ នៅពេលដែលកូនបានកើតមកហើយ
ពួកគាត់តែងតែខិតខំបីបាច់ថែរក្សា ខិតខំរកទ្រព្យសម្បត្តិមកទុក
ដាក់ ព្រោះខ្លាចកូនកើតមកហើយមានការលំបាក ទោះការងារ
លំបាកប៉ុណ្ណា ហត់នើយយ៉ាងណា ឈឺប៉ុណ្ណាក៏ពួកគាត់នៅតែធ្វើ
ការដើម្បីរកប្រាក់មកទុកដាក់ឱ្យកូនព្រោះខ្លាចកូនលំបាក ។ ពេល
ឃើញកូនមានការលំបាក ដោះស្រាយមិនចេញធ្វើមិនកើតឪពុក
ម្តាយតែងតែជួយរកដំណោះស្រាយ ជួយគិតកូន ដោយទឹកចិត្ត
ស្មោះសរគ្មានចង់បានអ្វី ក្រៅតែពីចង់ឃើញកូនបានសុខប៉ុណ្ណឹង
ទេ អ្វីដែលគាត់ខំធ្វើមកនេះដោយសារអ្វីគឺដោយសារទឹកចិត្ត
អាណិតកូនខ្លាចកូនលំបាក ខ្លាចកូនជួបទុកតែប៉ុណ្ណឹងឯង ។

➤ មុទិតា គឺជាអ្វី ?

មុទិតា គឺសេចក្តីត្រេកអរ

ជាការពិតណាស់ ឪពុកម្តាយទាំងឡាយតែងតែមានទឹកចិត្តត្រេកអរនៅពេលដែលកូនបានសេចក្តីសុខ បានរុងរឿងចំរើនខុសពីអ្នកដទៃគឺគេតែងតែច្រណែនយើង មិនចង់ឱ្យយើងខ្ពស់ជាងគេឡើយ ទោះមិត្តភ័ក្ត្រក៏ដោយក៏ពេលខ្លះមានចិត្តច្រណែនយើង មិនចង់ឱ្យយើងបានល្អជាងគេ បានប្រសើរជាងគេឡើយនៅពេលដែលឃើញយើងបានសុខ មានភាពរុងរឿងក៏កើតចិត្តច្រណែនមិនចង់ឱ្យយើងល្អ បានសុខជាងគេឡើយ ប៉ុន្តែសម្រាប់ឪពុកម្តាយវិញគឺតែងតែបន់ស្រនឱ្យកូនបានសេចក្តីសុខ បានរុងរឿង ទោះពេលកូនបានសុខ បានរុងរឿងមិននឹកនាដល់ម្តាយឪពុកក៏ដោយក្តី ក៏គាត់ថាថ្វីដែរគឺនៅតែបន់ឱ្យកូនបានសុខរហូតដែរ ហើយឪពុកម្តាយក៏មិនបានទាមទារអ្វីដែលនៅពេលកូនបានសុខ បានរុងរឿងនោះ ។

➤ ឧបេក្ខា

ឪពុកម្តាយទាំងឡាយតែងតែមានចិត្តឧបេក្ខាបានន័យថាមានចិត្តជាកណ្តាល ចំពោះកូនប្រុសស្រីគ្រប់ប្រាណទាំងអស់ពុំមានចិត្តលម្អៀងទៅខាងណាមួយឡើយ គឺមានចិត្តស្រលាញ់ចំពោះកូនគ្រប់រូបទាំងអស់ស្មើៗគ្នា តែពេលខ្លះគាត់មិនបញ្ចេញចិត្តស្រលាញ់របស់គាត់ឱ្យកូនបានដឹងឡើយ ដូច្នោះហើយមានពេលខ្លះកូនៗ តែងតែមានចិត្តគិតយល់ច្រឡំចំពោះទឹកចិត្ត

ស្រលាញ់របស់ឪពុកម្តាយ តែតាមការពិតគឺទឹកចិត្តឪពុកម្តាយ មានចិត្តស្រលាញ់កូនស្ទើរៗគ្នា មិនបានធ្ងន់ទៅខាងណាឡើយ យើងសាកគិតមើលនៅពេលដែលយើងឈឺគឺគាត់តែងព្រួយបារម្ភ ម្តាយរត់រកពេទ្យមកព្យាបាលចង់ឱ្យឆាប់ជា គាត់មិនបានមានចិត្ត គិតចង់ឱ្យឈឺរហូត ឬក៏មិនទុកចោលមិនមើលនោះឡើយ គឺគាត់ បារម្ភណ៍ ចង់ឱ្យយើងបានជាឆាប់ នេះហើយគឺជាទឹកចិត្តឧបេក្ខា របស់ឪពុកម្តាយចំពោះកូនៗទាំងឡាយ ។

៦. តម្លៃគុណធម៌អ្នកដឹកនាំ

១. ព្រហ្មវិហារធម៌

តើព្រហ្មវិហារធម៌មានអ្វីខ្លះ ? ព្រហ្មវិហារធម៌មាន មេត្តា ករុណា មុទិតា និង ឧបេក្ខា ។

• មេត្តា

មេត្តា គឺសេចក្តីអាណិតស្រឡាញ់ចង់ឱ្យអ្នកផងបានសុខ។ មេដឹកនាំតែងតែមានការអាណិតអាសូរជានិច្ច ដល់អ្នកក្រោម បង្គាប់ និងប្រជាពលរដ្ឋ ។ យកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់បំផុតពោលគឺ បើ ស្រឡាញ់ខ្លួនឯងប៉ុណ្ណា ត្រូវតែស្រឡាញ់អ្នកដទៃក្រុមការងារ កូន ចៅ អ្នកក្រោមបង្គាប់និងប្រជាពលរដ្ឋប៉ុណ្ណឹងដែរ ។ ព្រះបាទជ័យ វរ្ម័នទី៧ ជាក្សត្រដែលមានទសពិធរាជធម៌និងព្រហ្មវិហារធម៌ពិត ប្រាកដ ទ្រង់យកព្រះទ័យទុកដាក់ខ្លាយខ្លួនចំពោះរាស្ត្រជានិច្ច “ទ្រង់មានព្រះទ័យព្រួយបារម្ភចំពោះរោគរបស់ប្រជារាស្ត្រ ព្រះ អង្គ ជាងព្រះអាពាធព្រះអង្គទៅទៀត ព្រោះថាសេចក្តីទុក្ខរបស់

វាស្រួលជាសេចក្តីទុក្ខរបស់អ្នកគ្រប់គ្រងទាំងឡាយមិនមែនសេចក្តីទុក្ខផ្ទាល់ព្រះអង្គទេ ដែលនាំឱ្យព្រះអង្គព្រួយឈឺចាប់នោះ” ។

• ករុណា

ករុណា ចេះជួយសង្គ្រោះអ្នកដទៃឱ្យបានសេចក្តីសុខ ។

មេដឹកនាំ ត្រូវចេះជួយសង្គ្រោះអ្នកក្រីក្រលំបាក អ្នករងគ្រោះ អ្នកដែលស្ថិតក្នុងភាពល្ងង់ខ្លៅ និងអ្នកមានវិបត្តិផ្សេងៗ ។ មេដឹកនាំត្រូវតែហ៊ានលះបង់គ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីជួយសង្គ្រោះជនរួមជាតិខ្លួនឱ្យរួចផុតពីសេចក្តីទុក្ខវេទនា ទាំងអស់ តែដំណោះស្រាយក្នុងការជួយសង្គ្រោះ ត្រូវដោះស្រាយពីដើមធម៌នៃបញ្ហាកុំព្យាយាមដោះចុងបញ្ហា វាជាការខាតពេល ខាតធនធានឥតប្រយោជន៍ ហើយបើប្រឹងដោះខ្លាំងប៉ុណ្ណា បញ្ហាក៏នឹងកើនឡើងប៉ុណ្ណោះ ទោះដោះរហូតស្លាប់ទាំងខ្លួនទៀត ក៏ពុំអាចចប់បានឡើយ ។ ព្រះពុទ្ធអង្គជាតំរូវស្រាប់ព្រះអង្គហ៊ានលះបង់រាជសម្បត្តិយសសក្តិ សេចក្តីសុខផ្ទាល់ខ្លួន និងកាមកិលេស តណ្ហាផ្សេងៗ រហូតដល់អាយុជីវិត ដើម្បីស្វែងរកផ្លូវសង្គ្រោះមនុស្សលោកទូទៅឱ្យរួចផុតពី អវិជ្ជា គឺសេចក្តីទុក្ខ ។

• មុទិតា

មុទិតាមេដឹកនាំមិនត្រូវមានចិត្តច្រណែនណ្ហានិស ឬ អន់ចិត្តចំពោះការរីកចម្រើន ជោគជ័យរបស់អ្នកដទៃ ឬ អ្នកក្រោមបង្គាប់ ឬប្រជាពលរដ្ឋឡើយ។ផ្ទុយទៅវិញមេដឹកនាំត្រូវសប្បាយព្រេកអរនឹងសេចក្តីសុខចម្រើនរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ឬ រីករាយ

សាទរ ពេលឃើញពលរដ្ឋបានសេចក្តីសុខដោយសារខ្លួន ។
ក្រោយពីពេលខ្លួនបានជួយសង្គ្រោះ ទោះបីជាគេមិនថ្លែងអំណរ
គុណក៏ដោយ ក៏មិនត្រូវទោមនស្ស ។ មានន័យថា មេដឹកនាំ មិន
ត្រូវរម្ងឹកគុណរបស់ខ្លួន អ្នកប្រាប់គេឱ្យដឹងពេលជួយអ្នកដទៃ
នោះទេ ។ តែផ្ទុយទៅវិញមេដឹកនាំត្រូវសរសើរនិងអរគុណចំពោះ
ប្រជាពលរដ្ឋ ដែលបានធ្វើល្អមកលើខ្លួន ទោះជាអំពើល្អនោះតិច
ក្តី ច្រើនក្តី ។

• ឧបេក្ខា

ឧបេក្ខា មេដឹកនាំត្រូវប្រកាន់ចិត្តជាកណ្តាល មិនលំអៀង
ព្រោះស្តាប់ ស្រឡាញ់ ច្រណែន និន្ទាណ្ហានិស អន់ចិត្ត ។ មេដឹកនាំ
ស្មោះស្មើចំពោះប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ដោយមិនរើសអើង ដោយ
សារភាពអគតិ និងការប្រកាន់បក្សពួកឡើយ ។ អ្នកដឹកនាំត្រូវ
បង្កើតគោលការណ៍រួម និង ច្បាប់រដ្ឋជាច្បាប់មួយមានសមភាព
អនុវត្តន៍លើជនទូទៅដូចគ្នា ហើយជាអ្នកនាំមុខគេប្រតិបត្តិ
ប្រកាន់គោលការណ៍ និងអនុវត្តច្បាប់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។

២. ពលធម៌ទាំង

គោលធម៌ទាំង ១០ប្រការ នេះ មេដឹកនាំគ្រប់រូបត្រូវតែ
ប្រកាន់ខ្ជាប់ជានិច្ច ។ គោលធម៌ទាំង ១០ប្រការមាន ៖

• ទាន

ទាន គឺការផ្តល់ឱ្យដូចជា វត្ថុ សម្ភារៈ ចំណេះដឹងការអប់រំ
ក្បួនច្បាប់ និងការអប់រំព្រះធម៌ ដល់ប្រជាពលរដ្ឋជាទីស្រឡាញ់

របស់ខ្លួនជាដើម ។ មេដឹកនាំត្រូវហ៊ានលះបង់ធនធានផ្ទាល់ខ្លួន ធ្វើអំណោយទានដល់ប្រជាពលរដ្ឋដែលក្រីក្រលំបាក ។ មេដឹកនាំ ត្រូវធ្វើទានក្នុងគន្លងគតិបណ្ឌិត មិនមែនក្នុងបែបប្រជាភិថុត ឡើយ ។ ពោលគឺ អំណោយជា ផ្ទៃ ខ្សែសន្ទុច និងចំណេះដឹង ដើម្បីឱ្យចេះរក ចេះស្តុចត្រីចិញ្ចឹមជីវិតដោយខ្លួនឯង ។

• សីល

ព្រះមហាក្សត្រ ឬអ្នកដឹកនាំត្រូវតែប្រកាន់ និងរក្សាអោយមានសីលធម៌ដក់ជាប់ក្នុងខ្លួនជានិច្ច។ សីលធម៌នេះ គឺបញ្ចសីលា ឬសីល៥ និងព្រហ្មវិហារធម៌ចំពោះប្រជានុរាស្ត្រក្នុងបញ្ចសីលាគេកត់សំគាល់ឃើញ មានការមិនប្រមាថ ឬសំលាប់ជីវិត មិនលួចប្លន់ មិនលួចលាក់មានសាហាយស្នង់ មិនភូតភវកុហស បោកប្រាស់ និងមិនភ្លើតភ្លើនបណ្តោយខ្លួន អោយលង់លក់ទៅដោយគ្រឿងស្រវឹង។ ចំណែកក្នុងព្រហ្មវិហារធម៌វិញមានធម៌ទាំងអស់៤ គឺមេត្តាជាការស្រលាញ់រាប់អានដែលមានចំពោះមនុស្សគ្រប់រូបគ្រប់ប្រភេទ ករុណាដែលជាការផ្សព្វផ្សាយនូវការអាណិតអាសូរសន្តោស មុទិតាដែលជាការត្រេកអរសាទរនៅពេលដែលប្រជាពលរដ្ឋបានសុខសប្បាយ ចម្រុងចម្រើន ក្សេមក្សាន្ត និងឧបេក្ខាដែលជាការរាប់រកអស់គ្រប់សព្វសត្វ ដោយក្តីស្មោះស្ម័គ្រស្មើគ្នា គ្មានរើសអើងប្រកាន់វណ្ណៈ ឬពណ៌សម្បុរ ។

• បរិច្ចាគ

ព្រះមហាក្សត្រ ឬ អ្នកដឹកនាំត្រូវយកព្រះរាជទ្រព្យ ឬ

សម្បត្តិរដ្ឋទៅចែកជូនប្រទេសជាតិ។ គឺក្នុងន័យត្រូវចេះប្រើប្រាស់
កាលធនធានរដ្ឋដោយយុត្តិធម៌ត្រឹមត្រូវតែតំអៀងកេងបន្លំ យក
ទៅកសាងអភិវឌ្ឍប្រទេសជាតិអោយបានជឿនលឿន ឆ្ពោះទៅ
រកវឌ្ឍនភាព និងសុភមង្គលវិធីនេះគឺការបែងចែកភោគផលធន
ធាននគរ អោយទៅដល់ប្រជាជនគ្រប់ស្រទាប់ជាន់ថ្នាក់ដោយ
គ្មានរើសអើងវណ្ណៈ។ ពីព្រោះជាសិទ្ធិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូប
មិនមែនជាអំណោយ ឬជាការនាំ និងអ្នកនយោបាយម្នាក់ៗត្រូវ
តែគោរពប្រណិប័តធ្វើតាមដែរ ។

• អាជ្ញា:

(មានសេចក្តីត្រង់ការទៀងត្រង់មិ (នរៀចរើរដែលព្រះ
មហាក្សត្រ និងអ្នកដឹកនាំត្រូវតែគោរពនិងប្រកាន់ខ្ជាប់ខ្លួនជាដាច់
ខាត។ ក្នុងពាក្យទៀងត្រង់អត្ថន័យមានទំហំធំធេងណាស់ គឺជា
ជំពាក់ទៅនឹងកាយវាចារចិត្តរបស់អ្នកដឹកនាំ។ បើនិយាយអោយ
ចំទៅគឺគេមិនត្រូវក្បត់ប្រជាជន និងប្រទេសជាតិឯងមិនប្រើអំ
នាចផ្តាច់ការ មិនអយុត្តិធម៌មិនបំរើផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ក្រុម
គ្រួសារ បក្សពួក និងបរទេស ។

• មន្ទ្រ:

មន្ទ្រ: ជាសេចក្តីរាបសារទន់ភ្លន់ មេដឹកនាំត្រូវសម្តែងនូវ
ទឹកមុខញញឹម រួសរាយរាក់ទាក់ជានិច្ចចំពោះអ្នកក្រោមបង្គាប់
និងប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ទោះជានៅពេលមានឧបសគ្គពិបាកយ៉ាង
ណាក្តី ។ សេចក្តីរាយរបស់មេដឹកនាំជាឱសថ អាចលើកទឹកចិត្ត
ទាហាន ឬអ្នកក្រោមឱវាទឱ្យមានទឹកចិត្តប្រយុទ្ធឬមានក្តីសង្ឃឹម

ទៅមុខបាន។ ហេតុនេះមេដឹកនាំមិនត្រូវធ្វើមុខស្រពាប់ស្រពោន មុខក្រញូរ មុខស្កុយ ប្រកាន់ ឬក្រអឺតក្រទម ច្រងេងច្រងាង ឆេវឆាវ អាងថាខ្លួនឯងអ្នកធំមានអំណាច ឬមេតេនោះទេ ។ មេដឹកនាំត្រូវតែរាក់ទាក់ដាក់អ្នកតូច អ្នកក្រោមបង្គាប់និងប្រជាពលរដ្ឋសាមញ្ញមុនជានិច្ច ។ ត្រូវព្យាយាមស្គាល់ឈ្មោះអ្នកក្រោមឱវាទឱ្យបានអស់ និងត្រូវហៅឱ្យច្រើនឈ្មោះថា លោកក ... ឬ លោក ... ខ ជាដើម ។ ការហៅចំឈ្មោះមានន័យខាងចិត្តសាស្ត្រមួយធំណាស់ ជាពិសេស ចំពោះអ្នកដែលមានឋានៈតូចទាបជាង ។ ក្រៅពីនេះ មេដឹកនាំត្រូវទទួលនូវសេចក្តីគោរពពីអ្នកដទៃ ដោយការយកចិត្តទុកដាក់ មិនព្រងើយកន្តើយ ហើយត្រូវដាក់ខ្លួនឱ្យមានលក្ខណៈសាមញ្ញជាមួយនឹងប្រជាពលរដ្ឋ និងអ្នកក្រោមបង្គាប់ ។ មិនស៊ីជោរ អួតអាង ពេលគេសរសើរ មិនត្រូវអង្គុយលើចង្កែរលើកខ្លួនឯង ហើយបន្តបង្គាប់អ្នកដទៃ ពោលគឺមិនត្រូវនិយាយពីរឿងខ្លួនឯងថា គ្រាន់បើជាងអ្នកដទៃឬតាំងខ្លួនឯងជាមេដឹកនាំរបស់អ្នកទាំងអស់នោះ ។ ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវតាំងខ្លួនជាអ្នកបម្រើប្រជាពលរដ្ឋទើបប្រសើរ ។ មេដឹកនាំត្រូវហ៊ានសារភាពកំហុសដោយការទទួលខុសត្រូវ និង ដោយទឹកមុខញញឹមពេញចិត្តចំពោះអ្វីដែលបានធ្វើខុស ឬបានចាត់ការខុស ។ មេដឹកនាំត្រូវទន់ភ្លន់ តែមិនទន់ជ្រាយនោះទេ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងដើមឈើ មេដឹកនាំត្រូវធ្វើដូចជាដើមផ្លែក ក្រព្យង និងបេង ជាដើមដែលមានភាពទន់ខាងក្រៅ តែរឹងប៉ឹងខាងក្នុង ។ មេដឹកនាំមិនត្រូវធ្វើដូច ដើមល្អុង និងអំពៅ ដែលមានលក្ខណៈរឹងក្រៅ តែ

ប្រហោងក្នុងនោះទេ ។ មេដឹកនាំត្រូវចេះស្គាល់កាលៈទេសៈ និងស្ថានភាព តើពេលណាត្រូវធ្វើមេដឹកនាំគេ? ហើយពេលណាត្រូវធ្វើជាអ្នកក្រោមបង្គាប់គេ? ។ កាន់តែមានការរូបរូម មានជោគជ័យក្នុងការធ្វើឱ្យអ្នកផងរូបរូមគ្នាដើរតាមខ្លួន អ្នកដឹកនាំកាន់តែមានភាពរាបសារទន់ភ្លន់ឱនលំទោនចំពោះអ្នកជុំវិញ ខ្លួនខ្លាំងឡើងជាលំដាប់ ។ ភាពរូសរាយ រាក់ទាក់ឱ្យលំទោនរបស់អ្នកដឹកនាំ ជាមន្តស្នេហាមួយអាចធ្វើឱ្យគេដើរតាមគោលការណ៍នានារបស់ខ្លួន និងរបស់អង្គការនយោបាយខ្លួនបានយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព ។ “ដើម្បីដឹកនាំគេ ត្រូវធ្វើឱ្យគេស្រឡាញ់ជាមុនដើម្បីឱ្យគេស្រឡាញ់ ត្រូវស្រឡាញ់គេដោយស្មោះស្ម័គ្រជាមុន” ។ តែត្រូវចាំថា “ធ្វើជាអ្នកបម្រើជាតិប្រជាពលរដ្ឋ មិនមែនជាអ្នកជិះជាន់សង្កត់សង្កិនរាស្ត្រតូចតាចឡើយ” ។

• តប:

ការកាន់ឧបោសថសីល តាមកាលកំណត់ម្តងៗព្រះមហាក្សត្រ ឬ អ្នកដឹកនាំជាតិតាមកាលកំណត់ត្រូវតែចូលកាន់ឧបោសថសីលដើម្បីដុះខាត់ អប់រំចិត្តអារម្មណ៍ មនោសញ្ចេតនាអោយភ្លឺស្វាងចៀសវៀងអវិជ្ជាដែលជាប្រភពនៃក្តីវិនាស ការចូលកាន់ឧបោសថសីលអាចចាត់ទុកជាការដកឃ្នាមួយរយៈ ពីភាពជាប់ជំពាក់ជំពិនក្នុងបញ្ហាបច្ចុប្បន្នដើម្បីយកពេលយកឱកាស សំរាប់សញ្ជប់សញ្ជឹងរិះគិតពិចារណា ឆ្លុះពិនិត្យមើលអស់សព្វគ្រប់សកម្មភាព និងអំពើទាំងប៉ុន្មានដែលខ្លួនផ្ទាល់បានប្រព្រឹត្ត។ អាកប្បកិរិយា និងកាយវិការរបៀបនេះអាចនាំអោយអ្នកដឹកនាំ

ឬអ្នកនយោបាយមានពេលវេលា និងរកផ្លូវល្អឃើញហើយអាច
ផ្លាស់ប្តូរលុបលាងកែប្រែកំហុសអាក្រក់ ល្អទាំងប៉ុន្មានដែលខ្លួន
បានប្រព្រឹត្តដែរ ។

• អក្កោធនៈ

មិនកម្តៅក្រហាយអ្នកដទៃព្រះមហាក្សត្រ ឬអ្នកដឹកនាំ
ជាតិមិនត្រូវដើរឆ្កិះឆ្កៀលដុតរោល បំបែកបបាក់អ្នកដទៃអោយ
ដើម្បីគ្រប់គ្រងតាំងខ្លួន មានតែមួយគត់ប៉ុណ្ណោះកើតមានកំហឹង
ទេ។ ការបង្កបង្កើតអោយមានរឿងសៅហ្មង អោយមានការក្តៅ
ក្រហលក្រហាយ ដូច្នេះបណ្តាលធ្វើអោយបែកបាក់ប្រេះឆា
សាមគ្គីផ្ទៃក្នុងហើយអាចក្លាយជាចលាចល ច្របូកច្របល់ និងជា
សង្គ្រាមបង្ហូរឈាម។ អ្នកដឹកនាំជាតិត្រូវតែចេះរំលាប់ចិត្តមិនអោ
យមានកំហឹង គំនុំ និងមានការសងសឹកឆេះឆាបដក់ក្នុងខ្លួន
ឡើយ ។ ការកសាងប្រទេសជាតិមិនមែនស្ថិតនៅលើការបំបែក
បំបាក់សាមគ្គី បង្កើតអោយមានជំលោះឈ្លោះមើលមុខគ្នាមិន
ត្រង់នោះទេ ។

• អវិហិតា

មិនបៀតបៀនអ្នកដទៃព្រះមហាក្សត្រឬអ្នកដឹកនាំជាតិ
កំលាំងអារុធមកធ្វើជាត្រីមុខ មិនត្រូវយកហិង្សា ឬកំលាំងបាយ
ទេក្នុងការព្រិះវិះពិចារណា និងដោះស្រាយបញ្ហាអាយុជីវិត
ប្រទេសជាតិ។ បើយើងគ្មានគំនិតអាក្រក់មិនប្រើកំលាំងអារុធ
មិនបៀតបៀនគេក៏មិនបៀតបៀនមកលើយើងដែរ ។ គោល

ការណ៍ធំត្រូវស្ថិតនៅលើទស្សនសន្តិវិធីក្នុងការដោះស្រាយគ្រប់
ភាពត្រូវស្ថិតនៅជាមូលបញ្ហា កសាងប្រទេសជាតិ។ ទស្សនសន្តិ
ដ្ឋានជាគោលដៅធំចម្បងដែលព្រះមហាក្សត្រ និងអ្នកដឹកនាំជាតិ
ត្រូវតែនាំគ្នាខំស្វែងទៅរកឈោងហាក់ចាប់ អាបក្រសោបយក
មកអោយបានជាចាំបាច់ពីព្រោះប្រទេសជាតិនីមួយៗ ត្រូវការ
សន្តិភាពដើម្បីកសាងដើរឆ្ពោះទៅរកអ្វីដែលជាការអភិវឌ្ឍន៍ ជា
ការរីកចំរើនលូតលាស់ និងជីវភាពរុងរឿងរស់នៅដោយសុខសន្តិ
ភាពក្សេមក្សាន្ត។

• ខន្តី

មានសេចក្តីអត់ធ្មត់ព្រះមហាក្សត្រ ឬអ្នកដឹកនាំជាតិត្រូវ
តែមានចិត្តអំនត់អត់ធ្មត់ហើយមិនលោតទៅតាមកំលាំងខ្យល់
ព្រឹត្តិការណ៍ដែលបោកបក់នោះទេ។ ការសុះហាក់លោតទាំងក
ម្រោលទៅតាមភ្លើងកំហឹង ទៅតាមចំណង់ចិត្តមានៈ ទៅតាម
ការលោភលន់ រំជើបរំជួល ត្រេកត្រអាលអាចនាំមកនូវការវិនាស
អន្តរាយនូវផលអាក្រក់ ដែលពុំអាចប៉ាន់ស្មានបានដល់ការព្រិះរិះ
ពិចារណារកយល់ហេតុផលការរៀបចំ និងអនុវត្តគោលដៅ
គម្រោងផែនការណ៍ផ្សេងៗជាអត្ថប្រយោជន៍សំរាប់ប្រទេសជា
តិ។ ការប្រកាន់ចិត្តនឹងនមិនឆេវឆាវ ព្យាយាមសំរឹអំណត់អាច
ណែនាំអោយយើង ចេះរង់ចាំពេលវេលា ឱកាសល្អដើម្បីអនុវត្ត
គោលការណ៍អោយបានសំរេច។ ការប្រកាន់ខន្តីអត់ធ្មត់សង្កត់ចិត្ត
និង ព្យាយាមជាគុណសម្បត្តិមួយយ៉ាងធំសំខាន់ណាស់របស់អ្នក

ដឹកនាំ ឬអ្នកនយោបាយក្នុងការគិតគូរដោះស្រាយគ្រប់គ្រងបំរើប្រទេសជាតិ។

• អរិរោធនៈ

មិនបំពានលើធម៌លើច្បាប់កដឹកនាំព្រះមហាក្សត្រ ឬអ្នកជាតិត្រូវគោរពច្បាប់ជាធរមាន។ គេត្រូវតែដាក់ច្បាប់ជាធំអោយខ្ពស់បំផុតលើបុគ្គល។ គេត្រូវទុកដាក់ច្បាប់វិន័យធម៌ជាមូលដ្ឋាននិងជាគ្រឹះរបស់ជាតិ សំរាប់រៀបចំស្ថាប័នអោយកើតមានជានិរន្តរ៍។ គេត្រូវធ្វើដូចម្តេចអោយច្បាប់ធម៌វិន័យក្រឹត្យក្រមក្លាយទៅជារបងសំរាប់ការពារ ធានារ៉ាប់រងសុខសន្តិភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋទន់ខ្សោយ។ ជាដាច់ខាតគេមិនត្រូវរំលោភបំពានដើរជាន់ឈ្នីលើច្បាប់លើធម៌លើវិន័យក្រឹត្យក្រមដែលធ្លាប់មានក្នុងសង្គមជាតិនោះឡើយ។ ទោះស្តេច ទោះមន្ត្រី ទោះសេដ្ឋីគហបតី និងក្រុមគ្រួសារក៏ត្រូវតែទទួលទោសដែរនៅចំពោះមុខច្បាប់។ បើក្សត្រនោះអ្នកដឹកនាំជាតិនោះមិនគោរពច្បាប់សង្គម ហើយបែរជានាំគ្នាបង្កើតច្បាប់ថ្មី តម្រូវតម្រង់សំរាប់បំរើអំណាច និង ផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួន ពេលនោះប្រទេសជាតិ និង ជួបប្រទះនូវភាពអនាធិបតេយ្យ រំជើបរំជួលចលាចល អសន្តិសុខ អន្តរាយ ហើយប្រជារាស្ត្រនឹងរងទុក្ខវេទនាព្រាត់ប្រាសបែកបាក់ក្រុមញាតិសន្តានជាមិនខាន គឺបានសេចក្តីថានរណាដែលគ្មានច្បាប់ គ្មានសីលធម៌ គ្មានធម៌ គ្មានវិន័យក្រឹត្យក្រមនគរ នោះមិនអាចនឹងចំរើនរុងរឿងរស់ក្នុងសន្តិភាពបានឡើយ។ នគរនោះនឹងត្រូវរលេះរលួយ ទ្រុឌទ្រោមចុះអោនថយខ្សោយដើរថយក្រោយចាញ់គេ

៣៦. គោម សុវ័ន្ត

ជាលំដាប់។ ចំណែកព្រះមហាក្សត្រ និងអ្នកដឹកនាំជាតិទាំងនោះ
វិញក៏រត់មិនរួចពីប្រជាជនស្រុកផ្ទះទោសដែរ ។

មេរៀនទី ២

“ចណ្តុះ និងការកែប្រែ”

១. ចណ្តុះអ្វីវានឹងបានផលនោះ

យើងទាំងអស់គ្នាច្បាស់ជាយល់ហើយ បើសិនជាយើង ជាអ្នកដាំដំណាំអ្វី យើងគឺត្រូវសាបព្រោះនៅពូជនោះដែរ ដូច្នេះ កម្មដែលបុគ្គលណាសាងទោះកម្មនោះល្អក្តី អាក្រក់ក្តីវានឹងហុច ផលឱ្យបុគ្គលអ្នកសាងនោះវិញ សមដូចព្រះពុទ្ធដីទ្រង់ត្រាស់ឱ្យ សម្តែងថា:

អាត្មាអញមានកម្មជារបស់ខ្លួន មានកម្មជាអ្នកឱ្យផល មានកម្មជាកំណើត មានកម្មជាដៅពង្សមានកម្មជាអ្នកឱ្យផល មានកម្មជាទីពំនាក់អាស្រ័យអាត្មាអញនិងធ្វើនូវកម្មណា ជាកម្មល្អ ក្តី អាក្រក់ក្តី អាត្មាអញនឹងត្រូវជាអ្នកទទួលនូវផលនៃកម្មនោះ មិនខាន ។

ពាក្យថាធ្វើល្អបានល្អនេះ គឺវាមិនដែលចេះហួសសម័យ ហើយក៏នៅតែត្រឹមត្រូវវរបូតប៉ុន្តែពេលខ្លះយើងឃើញអ្នកខ្លះធ្វើ ល្អហើយប៉ុន្តែហេតុអ្វីក៏បានផលអាក្រក់មកវិញមូលហេតុនេះមក ពីបាបពីអតីតជាតិរបស់គាត់ហុចផលមិនទាន់អស់ហើយពេលខ្លះ យើងឃើញអ្នកខ្លះធ្វើអាក្រក់ច្រើនដែរ ប៉ុន្តែហេតុអ្វីក៏បានជួបតែ

សេចក្តីសុខសប្បាយទៅវិញ មូលហេតុនេះមកពីបុណ្យពីអតីត ជាតិរបស់គាត់ដែលបានធ្វើនឹង គឺវាមិនទាន់ឱ្យផលអស់ ដូច្នោះ ហើយបានជាពេលគេធ្វើអាក្រក់បែបជាបានល្អទៅវិញ អញ្ចឹង ហើយពេលនេះបើយើងបានដឹងហើយចូរខំធ្វើសេចក្តីល្អឱ្យបាន ច្រើនចុះឱ្យតែជាសេចក្តីល្អពិតប្រាកដ ។

២. ត្រូវសាងខ្លួនជាមនុស្សល្អ

មនុស្សយើងគ្រប់គ្នា ចង់បានជាមនុស្សល្អណាស់ ប៉ុន្តែ មនុស្សល្អវាមិនមែនល្អឯងៗនោះទេ លុះត្រាតែយើងខំប្រឹងទូ ឆ្មានកាយវាចាចិត្ត ទប់ស្កាត់នូវអំពើអាក្រក់ ផ្សេងៗដែលអំពើ អាក្រក់ហ្នឹងឯង វាតែងតែដឹកនាំកាយវាចាចិត្តរបស់យើងឱ្យ ប្រព្រឹត្តខុស ហើយយើងអ្នកប្រព្រឹត្តខុសនោះឈ្មោះថា ជា មនុស្សមិនល្អ ជាមនុស្សស្អុយក្នុង។ ការកសាងខ្លួនឱ្យបានជា មនុស្សល្អ មិនមែនជាការងាយ ដូចដែលពាក្យយើងនិយាយទេ ប៉ុន្តែក៏មិនមែនផុតវិស័យនៃមនុស្សគ្រប់គ្នាដែរ ព្រោះយើងបាន កើតមកជាមនុស្សនេះ គឺជាកំណើតដ៏ល្អ ពាក្យថាមនុស្សនេះមាន ន័យថាជាអ្នកមានចិត្តខ្ពង់ខ្ពស់ ជាអ្នកចេះគិតត្រិះរិះពិចារណា ដឹង ខុស ត្រូវ បុណ្យបាប ដែលជាកំណើតខ្ពង់ខ្ពស់ជាងកំណើតសត្វ តិរច្ឆាន ដូច្នោះមនុស្សណា ប្រាថ្នាកសាងខ្លួនឱ្យបានល្អ ខំសិក្សា រៀនសូត្រ ដើម្បីឱ្យបានដឹងនូវផ្លូវល្អអាក្រក់ ហើយបានរាប់អាន សេពគប់ ជាមួយសប្បុរសជាតិ បដិបត្តិយកឈ្នះកិលេសក្នុង សន្តានចិត្ត មិនប្រព្រឹត្តទុច្ចរិត មនុស្សនោះពិតជាបានទទួលនូវវត្ថុ

បំណងដូចសេចក្តីប្រាថ្នា គឺថាបាជាមនុស្សល្អពិតប្រាកដមែន ។

៣. ដើម្បីក្លាយជាមនុស្សពេញលក្ខណៈ

មនុស្សយើងទាំងអស់គ្នាតែងតែចង់ឱ្យអ្នកដទៃ រាប់អានស្រលាញ់ចូរចិត្តខ្លួន ហើយយើងតែងតែចង់អោយខ្លួនឯង ក្លាយជាមនុស្សដែលពេញទៅដោយសភាវជាមនុស្ស ដូច្នោះហើយ ដើម្បីឱ្យខ្លួនក្លាយជាមនុស្សពេញលក្ខណៈត្រូវអនុវត្តន៍ចំនុចទាំង ៥នេះដូចតទៅគឺ:

១. ចៀវចាក់ការសម្លាប់សត្វ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់នៃយើង ព្រះអង្គបានប្រកាស សម្តែងថាការរៀរចាក់ការសម្លាប់សត្វ ការមិនបៀតបៀនជីវិត អ្នកដទៃ គឺព្រះពុទ្ធបំណងរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គចង់ឱ្យ សត្វលោកទាំងអស់ មានការចេះអាស្រ័យចំពោះគ្នាទៅវិញទៅ មក មិនចង់ឱ្យ សកលលោកយើងនេះ ពោពេញទៅដោយអ្នក ចង់ អយោតគ្នានោះទេ បើយើងគិតមើរទៅសង្គមមនុស្សយើង បច្ចុប្បន្ននេះ បើយើងទៅធ្វើបាបគេៗនឹងចង់គុំគុំជាមួយយើង ហើយគេនឹងរកពេលមកធ្វើបាបយើងវិញ ដូច្នោះហើយចូរចេះ មានការអាជ្ញាស្រ័យចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក កុំប្រកាន់ច្រើន ពេកបើរទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយជីវិត គឺនឹងស្លាប់នៅខាងចុង គ្រប់ៗគ្នាជាមិនខាន ។

២. ចៀវចាក់ការលួចទ្រព្យរបស់អ្នកដទៃ

តាមការបង្រៀនរបស់ព្រះពុទ្ធព្រះអង្គបង្រៀន ថា

មនុស្សខុសពីសត្វនៅត្រង់ថាចេះពិចារណារវាងហេតុហើយ និង ផលដឹងខុសដឹងត្រូវ ស្គាល់អ្វីល្អអ្វីអាក្រក់។ដោយសារមនុស្សមាន នូវធម្មសញ្ញា គឺការដឹងខុសត្រូវដូច្នោះហើយ ទើបធ្វើឱ្យមនុស្ស ដែលចូលចិត្តគ្រិះរិះពិចារណា មានការប្រព្រឹត្តិខ្លួនកាន់តែល្អ ប្រសើររហូតដល់មានចិត្តចេះអធ្យាស្រ័យ ទៅក្នុងការរស់នៅ របស់មនុស្សនៅក្នុងសង្គមជាតិ និងសង្គមគ្រួសារមិនឱ្យមានការ លួចឆក់ឬប្រព្រឹត្តិទ្រព្យសម្បត្តិទៅវិញទៅមកព្រោះថាទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលយើងម្នាក់ៗ មានបានមកនោះគឺដោយការប្រឹងប្រែងរក ដោយកម្លាំងកាយនិងចំណេះវិជ្ជាដែលខ្លួនមាន ឃើញថាមានការ លំបាកខ្លាំងណាស់ទំរាំបានលុយ មកចាយវាយសម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិត។ដោយការពិចារណាដោយបញ្ហានេះហើយទើបធ្វើឱ្យយើងម្នាក់ៗពេញលក្ខណៈជាមនុស្សហើយខុសពីសត្វនោះ ។

៣. ឲ្យរកការសេពមេដុំនធម្មជាតិមួយកូនប្រពន្ធស្រក ដទៃ

ត្រង់ចំណុចទី៣នេះ គឺយើងត្រូវរៀនចាក់ការធ្វើខុសឆ្គង ក្នុងកាមគុណទាំងឡាយ ដែលជាហេតុនាំភាពក្តៅក្រហាយដល់ សង្គមគ្រួសារអ្នកដទៃ និងខ្លួនឯង ព្រោះយើងជាមនុស្សរស់នៅ គឺមិនអាប្រព្រឹត្តិនៅក្នុងកាម តាមអំពើចិត្តនៃខ្លួនចង់ដូចជាសត្វ ធាតុដែលមិនស្គាល់ខុសត្រូវ មិនស្គាល់ម្តាយឪម្តាយកូនចៅបង្អួន នោះទេ។សត្វពេលវាដល់រដូវកាល់របស់វា គឺវាដោយញឹកដោយ ឆ្មោលមិនរើសមុខនោះទេ ទោះជាមេវាក៏ដោយតែមនុស្ស

យើងមានការពិចារណា មិនធ្វើដូចសត្វទេ គឺស្រលាញ់គ្នារវាងប្តីប្រពន្ធ គឺស្មោះមួយនិងមួយស្គាល់បងប្អូនកូនចៅ និងឪពុកម្តាយស្រលាញ់កូនគេក៏ដូចជាកូនយើង ការគិតត្រិះរិះដូចនេះហើយទើបធ្វើឱ្យគុណធម៌មនុស្សយើងខ្ពស់ពេញលេញ។

៤. ច្រៀមចាត់ការនិយាយ ពាក្យកុហក

ការនិយាយនេះគឺជារឿងមួយសំខាន់ខ្លាំងណាស់ព្រោះបើយើងនិយាយពាក្យមិនពិតនោះយើងនឹងធ្វើឱ្យអ្នកជុំវិញយើងគេឈប់ជឿលើពាក្យរបស់យើង បើទោះគេជឿក៏ដោយក៏ជឿមិនសុបដៃវ ដូច្នេះហើយការនិយាយនេះគឺត្រូវប្រកាន់នៅពាក្យសច្ចបើយើងមិនប្រកាន់ពាក្យសច្ចទេនោះពាក្យរបស់យើង នឹងគ្មានតម្លៃ ដូច្នេះហើយបានជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់នៃយើងព្រះអង្គហាមមិនឱ្យនិយាយពាក្យមុសា(កុហក)នោះឡើយ

ឧទាហរណ៍: ដូចជារឿងមួយកាលពីព្រេងនាយមានកុមារម្នាក់ទៅឃ្វាលគោ ពេលទៅឃ្វាលគោអ្នកភូមិបានប្រាប់ថាបើមានសត្វខ្លា ឬសត្វអ្វីមកស៊ីគោឱ្យស្រែកខ្លាំងៗ ប្រាប់អ្នកភូមិពេលកុមារនោះ កំពុងតែមើលគោក៏កើតសេចក្តីអផ្សុកឡើយ ហើយក៏បាននឹងឃើញពាក្យសម្តីអ្នកដែលបានប្រាប់ខ្លួន ហើយក៏ឡើងទៅលើចុងឈើហើយស្រែកខ្លាំងថាមានខ្លាមកស៊ីគោ អ្នកភូមិក៏នាំគ្នាមកឈររករ ប៉ុន្តែពេលមកដល់អត់មានឃើញអ្វីសោះ ឃើញតែក្មេញនោះសើចយ៉ាងសម្បាយទៅវិញ ពួកគេក៏ដឹងថាក្មេងនោះកុហកហើយក៏នាំគ្នាត្រឡប់ទៅភូមិវិញ ពេលក្រោយមកទៀតក្មេងនោះទៅមើលគោនៅមាត់ព្រៃ សត្វខ្លាក៏ចេញមក

ស៊ីពោក្នុងនោះក៏បានស្រែកយ៉ាងខ្លាំងប្រាប់អ្នកស្រុកថាខ្លាមកស៊ី
ពោ អ្នកភូមិសីហើយក៏ប្រាប់គ្នាថាវាទិយាយកុហកទេហើយក៏
គ្មានអ្នកណាអើពើរ ខ្លាបានស៊ីពោក្នុងនោះអស់រលីង។ ខ្ញុំលើក
រឿងនេះមកគ្រាន់តែ ចង់ធ្វើជាតារាតាំងមួយឱ្យមិត្តអ្នកអាច
យល់យ៉ាងច្បាស់ទៅលើចំណុចទី៤នេះ ។

៥. ឲ្យចោក់ការដឹកនុវត្តសុភវិបាក និងមេរិយ

មិត្តអ្នកអាចទាំងអស់ដឹងហើយថាសុភវិបាកគឺជាគ្រឿងស្រវឹង
ម្យ៉ាងដែលអ្វី ឱ្យមនុស្សយើងស្រវឹងវង្វេងស្មារតី ពេលខ្លះខ្ញុំធ្លាប់
សឹមតិមួយចំនួនថាពេលកើតទុក្ខនាំគ្នាទៅជីកស្រាទៅពេលនោះ
ទុក្ខក៏បាត់ហើយ ។ល។ ប៉ុន្តែហេតុអី បានជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជា
ម្ចាស់នៃយើងព្រះអង្គទ្រង់ហាម ទៅលើការសេព(ជីក)នៅសុភ
វិបាកនេះ ព្រោះការដឹកនុវត្តនោះគឺវាទាំងមកនូវផលវិបាកសម្រាប់យើង
ច្រើនដូចជា ធ្វើឱ្យយើងមានរោគ ធ្វើឱ្យមានអំពើហិង្សាក្នុង
គ្រួសារនឹងសង្គម ព្រោះនៅពេលដែលយើងជីកសុភវិបាកទៅ វា
ធ្វើឱ្យយើងគ្រប់គ្រងស្មារតីខ្លួនឯងមិនបានធ្វើឱ្យយើង ហាន
បង្ហាញគេខ្មាសរបស់ខ្លួន ហានចំណាយទ្រព្យសម្បត្តិមិនគិតវែង
ឆ្ងាយ នាំឱ្យខ្លួនមានសេចក្តីប្រមាទច្រើន ធ្វើឱ្យយើងហានធ្វើ
អំពើអាក្រក់ផ្សេងៗ តែបើយើងគិតមួយភ្លែតទៅគឺមតិអ្នក
ទាំងនោះក៏សមហេតុផលម្យ៉ាងដែរតើ តែបើយើងគិតឱ្យជ្រៅ
ហើយមើលឱ្យវែងឆ្ងាយទៅគឺព្រះពុទ្ធដីការរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
គឺត្រូវល្អឥតខ្ចោះតែម្តង ។

៤.ទម្លាប់

យើងទាំងអស់គ្នាបានដឹងហើយថាទម្លាប់គឺ វាកើតមកពី អ្វីដែលយើងធ្វើ ជាដដែលនោះវានឹងក្លាយជាទម្លាប់ ដូច្នោះ ហើយបើយើងធ្វើអ្វីមួយ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះទង្វើរបស់យើង ជាអ្នកសាងទម្លាប់ឬនិស្ស័យអាក្រក់ ហើយនោះចូរកែប្រែវា ប្រញាប់ឡើង ហើយសាងទម្លាប់ល្អវិញភ្លាម យើងទាំងអស់គ្នា ត្រូវចាំថា យើងសាងទម្លាប់ៗ ទម្លាប់នឹងសាងយើងវិញ

ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើយើងបង្កើតទម្លាប់អានសៀវភៅ ពេលនោះ ទម្លាប់អានសៀវភៅវានឹងបង្កើតយើងឱ្យក្លាយជាអ្នក ចេះដឹងវិញ។ ចុះបើយើងទម្លាប់មិនល្អហើយចង់កែប្រែមកជាល្អ វិញ វាក៏ពិតជាពិបាកនៅក្នុងការកែប្រែព្រោះយើងដឹងហើយថា កែទម្លាប់គឺវាមិនងាយកែប្រែទេតើគួរធ្វើយ៉ាងណាជាដំបូង ? បង្កើតការ យើងត្រូវកែប្រែ ចិត្តគំនិតនិងការគិតរបស់យើងសិន គិតអ្វីដែលល្អៗ ប្រែបែបគិតមិនល្អមកជាគិតល្អហើយត្រូវចាំថា ពេលខ្លះកុំធ្វើតាមអារម្មណ៍របស់ខ្លួនយើងព្រោះថា បុគ្គល ជោគជ័យ ទាំងឡាយគេមិនដែលធ្វើតាមអារម្មណ៍របស់គេ ឡើយមុននឹងពួកគេធ្វើអ្វីមួយ ។

ពួកគេមានការគិតពិចារណានឹងមានគោលការណ៍ច្បាស់ លាស់នូវអ្វីដែលពួកគេចង់ធ្វើ។ ហើយអ្វីដែលជាសត្រូវរបស់យើង នឹងជាកយអន្តរាយរបស់យើងគឺការធ្វើតាមអំពើចិត្តដោយមិន បានគិតពិចារណានេះឯង។

ភយអន្តរាយដែលគួរឱ្យខ្លាចបំផុត គឺវាលាក់បង្កប់នៅ
ក្រោមការបណ្តែតបណ្តោយ ខ្លួនទៅតាមអារម្មណ៍ បណ្តោយ
ខ្លួនតាមកិលេសតណ្ហារបស់ខ្លួនឯង បើយើងមិនមានការប្រុង
ប្រយ័ត្នចំពោះខ្លួនយើងទេនោះ ភយអន្តរាយខាងក្រៅនឹងឆ្លៀត
ឱកាសបុករុកចូលដូច្នោះសត្រូវដែលធំបំផុតគឺខ្លួនឯងកាលបើយក
ឈ្នះខ្លួនឯងបានសត្រូវពីខាងក្រៅក៏គ្មានអ្វីគួរខ្លាចដែរ ។

ឈ្នះខ្លួនឯង ប្រសើរជាងឈ្នះអ្នកដទៃ។
“ពុទ្ធភាសិត”

៥. តែអ្វីខ្លួនរបស់យើង

ស្គាល់ខ្លួនឯងប៉ុណ្ណា យើងនឹងមានសង្ឃឹមជោគជ័យ
ប៉ុណ្ណោះដែរ។

យើងទាំងអស់គ្នាដឹងហើយថានណាៗ ក៏ធ្លាប់ធ្វើខុសដែរ
ចុះហេតុអ្វីយើងនៅតែធ្វើខុស ចំពោះទង្វើដែលយើងបានដឹង
ហើយនោះថាវាខុស ហើយពេលខ្លះទៀតកំហុស ដែលយើងបាន
ធ្វើខុសនោះដឹងថាវាខុសហើយហេតុអ្វីក៏នៅតែធ្វើ មូលហេតុមក
ពីយើងមិនដែលសំលឹង និង ពិចារណាកំហុសរបស់ខ្លួនឯង
ឧទាហរណ៍ ដូចជាសត្វព្រៃពេលធ្វើខុសហើយក៏នៅតែខុសអញ្ចី
ងដដែល មូលហេតុមកពីវាវត់គេចពីបញ្ហាហើយមិនបានមើរ
កំហុសរបស់ខ្លួនឯង។

យើងដឹងហើយថានណាក៏ធ្លាប់ធ្វើខុស ទាំងយើងទាំង
គេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែកំហុសខ្លះតូចគ្នាខ្លះធំ ខុសៗគ្នា យើងអាចក្រលេ

កមើលប្រវត្តិព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់នៃយើង ព្រះអង្គធ្លាប់ដើរ
 ផ្លូវខុសដែរតែព្រះអង្គមិនអស់សង្ឃឹមឡើយ ហើយខិតខំរិះរក
 មធ្យោបាយ ផ្សេងៗរកហូតរកឃើញផ្លូវឆ្ពោះទៅកាន់ទីបរម
 សុខតិព្រះនិព្វានឃើញ ប៉ុន្តែយើងគិតថាចុះពេលដែលបានធ្វើ
 កំហុសហើយនោះតើយើងគួរធ្វើយ៉ាងណាមិត្តអ្នកអានទាំង ?
 អស់ ពេលដែលខ្លួនបានធ្វើខុសចំពោះឪពុកម្តាយបងប្អូនមួយ
 ចំនួន យើងតែងតែគិតថាចង់រត់គេចវេសពីកំហុសនោះ គេច
 វេសពីបញ្ហានោះ ប៉ុន្តែការរត់ពីបញ្ហាវាមិនមែនជាដំណោះស្រាយ
 ល្អឡើយ ដូច្នេះហើយពេលជួបបញ្ហា ចូរកុំរត់គេចពីបញ្ហាឡើយ
 ឱ្យសោះ ត្រូវចាំថាបញ្ហាណាក៏ដោយក៏វាមានវិធីសាស្ត្រដោះ
 ស្រាយដែលគ្រាន់តែយើងគិតឆាប់ឃើញ ឬ ក៏យូរឃើញតែ
 ប៉ុណ្ណោះឯង។ ហើយម៉្យាងវិញទៀតពេលដែលយើងគិត ត្រូវដឹង
 ថាកុំព្យាយាមគិតបែបគ្មានដំណោះស្រាយ បានន័យថាយើងគិត
 តែពីបញ្ហាតែយើងមិនព្រមគិត រកវិធីដោះស្រាយបញ្ហានោះ
 ឡើយ ធ្វើដូចនេះ វាអាចនឹងធ្វើឱ្យខូចក្បាលរបស់យើងតប្រ មិ
 លស្មុគស្មាញ។ ដូច្នេះហើយពេលគិតពីបញ្ហា រួចហើយត្រូវគិតរក
 ដំណោះស្រាយកុំគិតតែពីបញ្ហា ហើយមិនរកដំណោះស្រាយឱ្យ
 សោះ។

មនុស្សណាក៏ធ្លាប់ធ្វើខុសដែលនៅក្នុងលោកយើងនេះ
 គ្មានមនុស្សណាមិនដែលធ្លាប់ធ្វើខុសនោះឡើយ ដូច្នេះហើយ
 ពេលយើងធ្វើខុសចូរកុំដេកអោបតែខុសនោះឡើយ ត្រូវកែប្រែ
 កំហុសនោះភ្លាម ពេលធ្វើខុសមិនទាន់មានឈ្មោះ ថាជាមនុស្ស

អាក្រក់ពិតប្រាកដឡើយប៉ុន្តែ ពេលដែលធ្វើខុសហើយមិនព្រម
កែប្រែកំហុសនោះទើបឈ្មោះថាជាមនុស្សអាក្រក់ពិតប្រាកដមែ
ន។

មេរៀនទី៣

“កុំធ្វើ និងរបស់តាំងនៅយូរបាន”

១. កុំធ្វើជាមនុស្សបញ្ជើក្អែក

មិត្តអ្នកអាចទាំងអស់ប្រាកដជាបានស្គាល់ជ្រូតជ្រាប ច្បាស់ហើយ អំពីរុក្ខជាតិបញ្ជើក្អែកប៉ុន្តែខ្ញុំសូមលើមក បរិយាយ បន្ថែមទៀតដើម្បីឱ្យរិតតែច្បាស់ពីសារៈធាតុរុក្ខជាតិបញ្ជើក្អែក។ គឺជារុក្ខជាតិមួយប្រភេទដែលរស់នៅ គឺពីងផ្អែកទៅលើដើមឈើ ដទៃផ្សេងទៀតដើម្បីរស់នៅ រីឯដើមឈើណាដែលត្រូវបញ្ជើ ក្អែកនៅអាស្រ័យហើយ ពីមុនធ្លាប់តែលូតលាស់ល្អស្រស់ធ្លាប់តែ ផ្កាផ្លែល្អបែបជាលេងផ្កាផ្លែអស់ទៅវិញនេះក៏ព្រោះតែមកពី បញ្ជើ ក្អែកដែលមករស់អាស្រ័យនៅពង្រីកខ្លួន ឱ្យធំឆាត់ចាក់បួសពារ លើដើមរុក្ខជាតិដែលខ្លួនរស់នៅដោយមិនជួយផលប្រយោជន៍អ្វី ទាំងអស់ដល់ឈើ ដែលខ្លួនអាស្រ័យពេលខ្លះរហូតដល់ស្លាប់ខ្លួន ដោយសារបញ្ជើក្អែកទៀតក៏មានដែរ ។

ដោយសារតែបញ្ជើក្អែកមានលក្ខណៈបែបនេះហើយ ទើបចាស់ពីបុរាណលោកប្រៀបធៀបមកមនុស្សមួយប្រភេទ រស់នៅដោយមានការពឹងផ្អែកទៅលើអ្នកដទៃទាំងស្រុង ដោយ គ្មានសមត្ថភាពជីវភាពរបស់នៅដោយខ្លួនឯងបាន តាំងពីកើត

រហូតដល់ស្លាប់គឺរស់បានពីការជួយពីអ្នកផ្សេងទាំងអស់ មិនតែ
 ប៉ុណ្ណោះ បុគ្គលប្រភេទនេះមិនត្រឹមតែមិនចេះជួយខ្លួនបានផ្តល់
 កន្លែងបាយមីកន្លែងលុយកាក់ សំលៀកបំពាក់ល្អៗដល់ខ្លួននោះ
 ឡើយ ហើយថែមទាំងដើរសេពតាប់បុគ្គលពាលសម្បាយហឺហា
 និងស្បែកស្រីស្រា គ្រឿងញានឆក់ប្លន់បង្កបញ្ឈប់ផ្ទះព្រៃព្យ
 សម្បត្តិទាំងភាពក្តៅក្រហាយដល់គ្រួសារនិងអ្នកដែលខ្លួនអាស្រ័យ
 នៅពេលខ្លះដោយដាច់លុយខ្លាំងអាចរហូតសម្លាប់ប្លន់យកទ្រព្យ
 សម្បត្តិឪពុកម្តាយឬអ្នកដែលឱ្យខ្លួនទៅទៀតផង។ ដូច្នោះហើយ
 យើងដែលបានកើតជាមនុស្សហើយត្រូវកសាងខ្លួនឱ្យមានតម្លៃខ្ពស់
 សិក្សារៀនសូត្រនូវចំណេះវិជ្ជាទាំងឡាយផ្សេងៗ កសាងសមត្ថ
 ភាពខ្លួនឯងឱ្យរឹងមាំ ដើម្បីជួយខ្លួនគ្រួសារនិងកសាងអ្វីៗដែលជា
 ប្រយោជន៍មនុស្សព្រមទាំងសង្គមជាតិទាំងមូលឱ្យរីកចម្រើន។
 ព្រោះថាជីវិតគ្មានតម្លៃទេនៅពេលយើងកើតមកហើយមិនមាន
 ការងារដែលមានតម្លៃធ្វើសំរាប់ផ្តល់សេចក្តីសុខដល់មនុស្សទូទៅ
 កើតមកជាមនុស្ស ហើយត្រូវប្រើឱ្យអស់នៅសកដានុពលសិក្សា
 រៀនសូត្រចំណេះវិជ្ជានិងសាងល្អជូនគ្រួសារសង្គមជាតិនិងខ្លួនឯង
 មិនគួរធ្វើជាមនុស្សបញ្ជើកែក ដែលរស់នៅពីងផ្នែកនិងបំផ្លាញ
 អ្នកដទៃឡើយ ។

២. កុំធ្វើជាមនុស្សលើមម្ល

មិត្តអ្នកអានទាំងឡាយបានជា ខ្ញុំលើកយកដើមម្លមក
 និយាយព្រោះចង់បង្ហាញមិត្តអ្នកអានទាំងអស់កុំធ្វើខ្លួន ដូចជា

ដើមម្លូ។ បានជាខ្ញុំមិនឱ្យធ្វើខ្លួនដូចទៅនឹងដើមម្លូព្រោះថា រុក្ខជាតិ
នេះដែលអាចពន្លតខ្លួនខ្ពង់ខ្ពស់ល្អទៅបានគឺ ដោយសារតែមាន
ការជិះជាន់ឬពីងផ្អែកបង្គោលផ្សេងទៀត ដើម្បីចាក់ឬសលូត
លាស់ល្អតាំងពីតូចរហូតស្លាប់ឬងាប់ខ្លួនទៅវិញ គឺនៅតែពីង
អាស្រ័យគេរហូត ដោយគ្មានសមត្ថភាពរស់នៅដោយខ្លួនឯងដូច
ជាដើមឈើដទៃផ្សេងទៀតឡើយ។

រីឯមនុស្សយើងមួយប្រភេទក៏ជាមនុស្សដែលរស់នៅគឺ
ចាំតែពីងគេ ចាំតែគេជួយរុញច្រានអូសទាញរំលឹកគ្រប់ពេល
បើគ្មានអ្នកដទៃ គ្រប់វេលាបានឈានជើងដើរទៅមុខបាន
ជួយប្រាប់ជួយនាំបង្ហាញផ្លូវទេ មិនអាចលូតលាស់រីកចំរើន
បានឡើយបានឡើយគ្រប់ការងារទាំងអស់គឺទាមទាឱ្យមាន
ការជួយពីអ្នកដទៃរហូត មនុស្សប្រភេទនេះគឺដោយសារតែអ
សមត្ថភាព គ្មានភាពច្បាស់លាស់នៅក្នុងខ្លួន ខ្វះភាពរឹងពឹង
ជឿជាក់លើខ្លួនជាមនុស្សដែលគ្មានកំណើត រស់ដោយសារខ្លី
ដង្ហើមគេដក គេឱ្យរស់ក៏រស់គេឱ្យស្លាប់ក៏ស្លាប់គ្មានការភ្ញាក់
រលឹក គ្មានមនសិការសតិ ក្នុងខ្លួន(ដឹងខ្លួន)សម្បជញ្ញ (រលឹក)
រដើរដោយខ្លួនឯងឡើយ។មិនចេះប្រឹងប្រែងខំងើបឈ

ហើយយើងទាំងអស់គ្នាដែលបានកើតមកជា ដូច្នោះ
មនុស្សហើយគួរតែប្រឹងប្រែងតស៊ូគ្រប់ឧបសគ្គទាំងអស់ដែល
កើតមានចំពោះជីវិត នោះទើបធ្វើឱ្យយើងបានស្គាល់រស់ជាតិ
នៃផ្លូវជីវិតដែលពោពេញដោយភាពជូរចត់និងផ្អែមល្អមគ្រប់

យ៉ាង។ ការលំបាកទាំងនេះនិងបង្រៀនយើងឱ្យចេះតស៊ូពេល
ដួលយើងត្រូវងើបឈរដើរដោយខ្លួនឯង។ ខ្ញុំនិយាយនេះមិន
មែនថាមិនឱ្យពីងទាំងអស់នោះទេតែចង់ឱ្យយើងប្រឹងប្រែង
ធ្វើខ្លួនឯងជាមុនធ្វើឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពសិនឬក៏អ្វីដែលគួរពីង
ចាំពីងអ្នកដទៃអ្វីមិនគួរពីងយើងមិនត្រូវពីងទេ ធ្វើខ្លួនឱ្យមាន
តម្លៃសិនទើបគេមិនវាយតម្លៃមើលងាយយើង យើងត្រូវតែ
តាំងចិត្តកុំធ្វើជាមនុស្សដែលចាំតែពីងផ្អែកអ្នកដទៃ តែយើង
ត្រូវតែធ្វើជាមនុស្ស ដែលពិភពលោកនេះខ្វះយើងមិនបាន
នោះទើបជីវិតយើងមានន័យ រស់មិនធ្ងន់ដល់ផែនដីហើយនាំ
ភាពរីកចម្រើននិងសេចក្តីសុខដល់សង្គមមនុស្សនិងពិភពលោក
ទៀតផង ។

៣. របស់ដែលតាំងនៅយូរបានគឺជាអ្វី ?

យើងទាំងអស់គ្នាដឹងហើយថា របស់ណាក៏ដោយក៏តែង
តែមានពេលបែកបាក់ប្រាត់ប្រាស់ជារឿងធម្មតា ចុះហេតុអ្វីបាន
ជាទៅក្នុងទីនេះខ្ញុំនិយាយថារបស់ដែលអាចតាំងនៅយូរបាន ។ គឺ
ជាអ្វី? ក្នុងទីនេះគឺខ្ញុំចង់និយាយសំដៅទៅលើអំពើរលូរបស់យើង
ដែលបានធ្វើ យើងអាចស្រមៃគិតទៅលើ សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ
ជោតញ្ញាណោ ជូន ណាត បានថាទោះបីរូបរាងកាយរបស់លោក
រលាយបាត់ទៅហើយក្តី ក៏ប៉ុន្តែស្នាដៃនិងកេរ្តិ៍ឈ្មោះលូរបស់
លោកដូចជា ខិតខំបង្កើតវចនានុក្រមខ្មែរ និងជួយពន្យល់អក្សរ

សាស្ត្រខ្មែរដល់ពុទ្ធបរិស័ទ។ល។ទាំងអស់នេះ វាមិនបានបាត់បង់ទៅណាឡើយ គឺវាបានដកជាប់នៅក្នុងក្រអៅបេះដូងកូនខ្មែរទាំងអស់ នេះអាចសរសេរញាក់បានថាវាបស់អ្វីក៏ដោយក៏អាចបែកបាក់បានដែរ ប៉ុន្តែសំរាប់អំពើវល្ល ដែលបានធ្វើ វានឹងមិនបាត់បង់ទៅណាទេ ដូចពាក្យមួយបានពោលថា

រូបរាងកាយរបស់មនុស្ស ប្រែក្លាយទៅជាធូលីមែនពិត ប៉ុន្តែកិត្តិយសកេរ្តិ៍ឈ្មោះ របស់គាត់មិនសាបសូន្យឡើយ ។ ថ្វីត្បិតតែដូនតារបស់យើងបានស្លាប់ទៅក្តី ក៏យើងសន្មតថា ពួកគាត់នៅជាមួយយើងជានិច្ច នេះមិនមែនរូបរាងកាយទេ ប៉ុន្តែ គុណតំលៃ ដែលគាត់បានបង្កើតទុនមកតាំងពីអតីតកាល ពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយ នៅគង់វង្សជានិច្ច។ ត្រង់ពាក្យថា “ជីដូនជីតា” នេះ យើងមិនមែនពោលសំដៅទៅលើតែដូនតានោះទេ ប៉ុន្តែ យើងសំដៅលើមនុស្សទាំងអស់ដែលបានរួមចំណែកបម្រើសង្គម និងប្រជាជន។ នៅក្នុងសេចក្តីនេះ យើងអាចនិយាយបានថា វិរបុរសអ្នកបួស ទស្សនវិទូ និងកវីនិពន្ធកាលពីអតីតកាល រស់នៅជាមួយយើងតាម រយៈឥទ្ធិពលរបស់គាត់។ ជាការផ្សារភ្ជាប់ខ្លួនយើងនឹងអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយនោះ យើងប្រឹងប្រែងរួមចំណែកចែករំលែក និងរក្សាទុកនូវទស្សនៈដ៏មានខ្លឹមសាររបស់ពួកគាត់ សូម្បីតែបទចម្រៀងដែលមានអាយុកាលរាប់សតវត្សរ៍ហើយក៏ដោយ ។ ការស្រែកទ្រហោយ័នៃដួងចិត្តរបស់មនុស្សសម្រាប់ខ្លឹមសារនេះ គឺជា

ការទទួលស្គាល់ដឹងដឹងពីអង្គការនៃធម្មជាតិជីវិត ។ នៅពេល
មនុស្សយល់ពីខ្លួនគាត់ដូចជាទេវតា និងជាធម្មជាតិដ៏ឧត្តុង្គ
ឧត្តម នោះគាត់មិនស្រែកទ្រហោយរកខ្លឹមសារជីវិតទៀតទេ
ព្រោះគាត់យល់ថា គាត់នេះហើយគឺជាមនុស្សដែលមានខ្លឹម
សារបំផុត ។

មេរៀនទី៤

“ការយំដំរែក និង ការឈឺជាក់”

១.សេចក្តីសុខរបស់គ្រូហស្ថ ៤ យ៉ាង

សេចក្តីសុខរបស់យើងអ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះមាន ៤ ប្រការ ដែល ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែង ហើយយើងត្រូវតែធ្វើ ឱ្យបានគឺ៖

- ១-អត្តិសុខ សុខកើតចេញពីការមានទ្រព្យ
- ២-ភោគសុខសុខចេះប្រើប្រាស់ចាយវាយទ្រព្យ
- ៣-អនន្តសុខសុខមិនជំពាក់បំណុលគេ
- ៤-អនវជ្ជសុខសុខការងារប្រាសចាកទោស ។

នេះជាសេចក្តីសុខ ៤ ប្រការ សម្រាប់យើងជាគ្រូហស្ថ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ជាសព្វញ្ញ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវសច្ចធម៌ ប្រកាសសម្តែងជាប្រយោជន៍ដល់យើង មានអធិប្បាយថា៖

អត្តិសុខ បានសេចក្តីថា យើងជាអ្នកនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ការ មានទ្រព្យ ចាត់ជាសេចក្តីសុខមួយយ៉ាងសំខាន់ ដែលមនុស្សគ្រប់ រូបប្រាថ្នាចង់បាន គ្រប់ពេលវេលា បើមិនមានទ្រព្យហើយ សេចក្តីសុខក៏គ្មានដែរ តែក៏គប្បីយល់ដែរថាការបានទ្រព្យនោះ មិនមែនបានមកដោយងាយៗឬ ដោយលួច ឆក់ ឬនំ ដណ្តើម

កេងប្រវ័ញ្ចគេនោះទេ ត្រូវតែព្យាយាមពោលគឺខ្លះខ្លះដោយ
កម្លាំងដៃ មានញើសហូរចេញគូបផ្សំនឹងបញ្ហារបស់យើង ដែល
បានសិក្សារ មកហើយរហូតមានជំនាញក្នុងការងាររកស៊ីគ្រប់មុខ
ឬ មុខរបរណាមួយដែលមានសមត្ថភាពយើងអាចធ្វើបាន ហើយ
ទ្រព្យនោះឯង យើងតែងបានមកដោយធម៌សុចរិតទៀងត្រង់
ធ្វើឱ្យយើងមានសុខសោមនស្សថា ទ្រព្យទាំងឡាយ ដែលបាន
មកដោយសេចក្តីព្យាយាមរបស់យើង ជាទ្រព្យប្រកបដោយធម៌
បានមកដោយធម៌ របស់អាត្មាអញ មិនមែនបានមកដោយទុច្ចរិត
នោះទេ នេះហៅថា អត្ថិសុខ។

គោតសុខ មានន័យថា ខុសកើតពីការចេះប្រើប្រាស់
ចាយវាយទ្រព្យ ដែលខ្លួនរកបានមកនោះ ត្រូវបែងចែកទៅក្នុង
ផ្លូវជាកុសលដូចចិញ្ចឹមមាតាបិតា បុត្រភរិយា ទាសាទាសី កម្មករ
ដែលរួមរស់ក្នុងបន្ទុករបស់ខ្លួនឱ្យមានសេចក្តីសុខព្រោះអាស្រ័យ
ទ្រព្យដែលខ្លួនមាននោះ។ ម៉្យាងទៀត ចេះចែករំលែកឱ្យទាន
ដល់បុព្វជិតអ្នកបួស និងអ្នកកំសត់ទុតិក ហៅថាធ្វើបុណ្យ។ ត្រូវ
ចៀសវាងយ៉ាងដាច់ខាត នូវការប្រើប្រាស់ទ្រព្យក្នុងផ្លូវខុស គឺ
ចំណាយទៅលើស្រី ស្រា ល្បែង ជាអំពើអបាយមុខនាំឱ្យវិនាស
ទ្រព្យសម្បត្តិ ។

អនណសុខ មានសេចក្តីថា សុខកើតពីការមិនជាប់
ជំពាក់បំណុលគេ ធម្មតាអ្នកជាប់ជំពាក់បំណុលគេ ទោះតិចក្តី
ច្រើនក្តី តែងមានសេចក្តីទុក្ខព្រួយភ័យខ្លាចក្នុងចិត្តជានិច្ច ក្រែង
ម្ចាស់បំណុលគេមកតឿនទារ។ ឯអ្នកមិនជាប់បំណុលគេនេះ តែង

មានសេចក្តីសុខសោមនស្សដូច្នោះថា អាត្មាអញមិនដំពាក់បំណុល
ទោះតិចក្តី ច្រើនក្តី របស់បុគ្គលណាមួយឡើយនេះហៅថាអនណ
សុខ។

អនធម៌ សុខ មានន័យថា សុខកើតពីការងារប្រាសចាក
ទោស រាល់ការងារដែលយើងប្រកបក្នុងការរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិត
សព្វថ្ងៃ មានការងារខ្លះអាចផ្តល់ទោសកំហុសដល់អ្នកធ្វើដូច
ជាត្រូវចូលគុក ជាប់ច្រវាក់ និងត្រូវគេដាក់ទោសទណ្ឌកម្មផ្សេ
ងៗ ផលទាំងអស់នេះបណ្តាលមកពីការងារមិនសុចរិត។
បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នាសេចក្តីសុខ ត្រូវរៀនចាក ការសម្លាប់ ការលួច
ឆក់ ប្លន់ ការប្រព្រឹត្តិខុសក្នុងកាមនិយាយពាក្យកុហក ជីកទឹក
ស្រវឹង ហើយបែរមកប្រកបធម៌ល្អមានការស្រលាញ់ចំពោះ
មនុស្សនិងសត្វទូទៅ រកស៊ីក្នុងផ្លូវសុចរិត ត្រេកអរតែនឹង
ភរិយារបស់ខ្លួន មានភាពស្មោះត្រង់ចំពោះគ្នានឹងគ្នាចម្រើន
សតិរៀនចាកគ្រឿងស្រវឹង និងការងារឱ្យស្អាតដោយកាយ
ដោយវាចា និងដោយចិត្ត ការពិចារណាឃើញអំពើដែលខ្លួន
ធ្វើសុទ្ធតែល្អ ដូច្នោះក៏រមែងត្រេកអររីករាយអ្នកដទៃក៏រាប់អាន
ស្រលាញ់ចូលចិត្តសេចក្តីសុខសោមនស្សក៏កើតឡើង ព្រោះ
ការងារមិនមានទោសយ៉ាងនេះ។ យើងជាអ្នកស្រលាញ់
កិត្តិយសកេរ្តិ៍ឈ្មោះ យើងត្រូវតែជាអ្នកមានកាយកម្មសុចរិត
វចិកម្មសុចរិត មនោកម្មសុចរិត។ នៅក្នុងអដ្ឋកថាមនោរថបូរ
ណី អដ្ឋកថាចារ្យសម្តែងថា សុខបីខាងដើមមិន បានចម្រៀក

ទី១៦ នៃសុខ ដែលកើតអំពីការងារប្រាសចាកទោសឡើយ។
ព្រោះហេតុនោះ សូម្បីតែយើងមិនមានទ្រព្យសម្បត្តិជាសុខក៏
ដោយ ក៏យើងមិនត្រូវទៅធ្វើអំពើលាមកមានលូចប្លន់ជាដើម
ឡើយ យើងត្រូវគិតឃើញថា ទ្រព្យដែលមានវាកើតមកអំពី
បុណ្យ បើយើងខ្វះបុណ្យហើយតើទ្រព្យសម្បត្តិបានអំពីទី
ណា។

២. ការងារមិនច្របូកច្របល

មិត្តអ្នកអានទាំងអស់បានធ្លាប់ដឹងហើយថា មនុស្សយើង
ឡាយតែងតែមានការងារធ្វើច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ ខ្លះក៏ធ្វើការងារ
ជាមន្ត្រីរាជការ ខ្លះនៅសិក្សា ខ្លះបើកអាជីវកម្មផ្ទាល់ខ្លួន ។ល។
ប៉ុន្តែសម្រាប់មនុស្សយើងទាំងអស់គ្នាតែងតែជួបប្រទះនៅបញ្ហា
ការបែងចែកពេលវេលាមិនដាច់ស្រឡះពីគ្នា ការបែងចែកពេល
វេលាមិនដាច់ស្រឡះពីគ្នានោះវាគឺ ជាកត្តាមួយជំរុញឱ្យចិត្តរបស់
យើងមានភាពច្របូកច្របលមិនដាច់ស្រឡះពេលខ្លះទៀត ការ
មិនបែងចែកពេលវេលាឱ្យច្បាស់នេះហើយវាក៏ជាកត្តាមួយដែល
ធ្វើឱ្យយើងធុញទ្រាន់នឹងការងារដែលយើងធ្វើផងដែរ។ ដូច្នេះ
ហើយយើងត្រូវចេះបែងចែកពេលវេលា ឱ្យដាច់ស្រឡះពីគ្នាពេល
យើងកុំពុងធ្វើកិច្ចការ ដែលយើងត្រូវធ្វើយើងត្រូវធ្វើដាក់ចិត្តទៅ
លើកិច្ចការនោះហើយបែងចែកពេលវេលាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។

ឧទាហរណ៍ ថាគឺជាសិស្សម្នាក់អញ្ចឹងយើងត្រូវបែងចែក
ពេលវេលា ថាយើងក្រោកពីព្រឹករលឹកមេរៀនបន្ទាប់មកធ្វើកិច្ច

ការផ្ទះ ហើយទៅដូតទឹកៗហើយរៀបចំខ្លួនទៅសាលា ។ល។ បើ
បែងចែកពេលវេលាបានល្អនោះ យើងនឹងមិនពិបាកយើងកំណត់
ពេលប៉ុណ្ណោះដើម្បីការងារនោះដល់ពេលប៉ុណ្ណាហើយយើងត្រូវ
ទៅធ្វើកិច្ចការមួយផ្សេងទៀត កុំឱ្យជាន់គ្នាទៅលើពេលវេលា
ប្រសិន បើយើងចង់ធ្វើការងារពីរក្នុងពេលតែមួយនោះ វាមិន
អាចទេដូចជាពាក្យខ្មែរយើងបាននិយាយថា “ខ្លួនមួយកុំចង់ជិះ
ទូកពីរ” អញ្ចឹងហើយធ្វើអ្វីមួយចូរធ្វើឱ្យប្រាកដ កុំច្រឡំក្រឡំឱ្យ
សោះ។

៣. ម៉ាធានីនៃការជឿជាក់លើខ្លួនឯង

ជាការពិតណាស់មិត្តអានទាំងឡាយមនុស្សយើងធ្វើអ្វីក៏
ដោយក៏ត្រូវមានការជឿជាក់លើខ្លួនឯងព្រោះការជឿជាក់លើខ្លួន
ឯងនេះ អាចធ្វើឱ្យមនុស្សយកឈ្នះរាល់ឧបសគ្គទាំងឡាយដែល
បានកើតឡើងចំពោះខ្លួនយើង យើងទាំងអស់គ្នាដឹងហើយថា
កត្តាជឿជាក់លើខ្លួននេះ គឺវាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់សម្រាប់
យើងទាំងអស់គ្នា ព្រោះនៅពេលដែលយើងធ្វើអ្វីក៏ដោយចង់
សម្រេចអ្វី ក៏ដោយគឺត្រូវមានរបស់ម្យ៉ាងដែលចាំបាច់បំផុតនោះ
វាគឺកតាលិករមួយដែលចំរុញឱ្យបេះដូងរបស់យើង ហានជម្នះ
រាល់បញ្ហាដែលបានកើតឡើងមក។

ឧទាហរណ៍ដូចជា កីឡាករប្រដាល នៅពេលឡើងលើ
ខ្សែរៀនប្រយុទ្ធគឺ គេតែងតែមាននូវភាពជឿជាក់លើខ្លួនឯង
មានជំនឿជឿជាក់លើខ្លួនឯងថាខ្លួននឹងឈ្នះ ជំនឿនេះហើយ

ដែលធ្វើឱ្យគាត់ហានប្រយុទ្ធតាំងយ៉ាងស្វាហាប់បំផុត យ៉ាងណា
មិញជីវិតមនុស្សយើងទាំងអស់ក៏ដូចគ្នា គឺត្រូវតែបង្កើតជំនឿ
មួយលើខ្លួនឯងថាយើងមានជំនឿជឿជាក់ លើខ្លួនឯងថាយើង
អាចសម្រេចទៅគោលបំណង ឬមហិច្ឆិតារបស់ខ្លួនបាន នោះ
បានន័យយើងទទួលបានជ័យជម្នះ៦០ហើយ យើង%បានទៅ
បែរទៅសំឡឹងមើលទៅលើបុគ្គលជោគជ័យទាំងឡាយ គឺគេ
តែងតែជឿជាក់លើខ្លួនឯង មិនអស់សង្ឃឹមចំពោះខ្លួនឯងឡើយ
ដូច្នេះហើយបើយើងមិនទាន់មានភាពជឿជាក់ខ្លួនឯងទេ ចូរ
បង្កើតវាក្លាមទៅ ដើម្បីឱ្យសម្រេចគោលដៅជីវិតរបស់ខ្លួនណា

មេរៀនទី ៥

“របៀបនៃការសរសើរ”

១. វិធីសរសើរ

១. ត្រូវតែសរសើរមនុស្សមានអស់អីឯណា?

-សម្រាប់នារីៗ ពាក្យសរសើរមានសារសំខាន់ជាខ្លាំង ព្រោះថា ភេទស្រ្តីជាភេទដែលអោយតម្លៃខ្ពស់ទៅលើការទទួល ដឹងនឹងអារម្មណ៍។

-សម្រាប់កុមារ ពាក្យសរសើរផលកម្លាំងចិត្តគឺជាគ្រឹះដ៏រឹង មាំក្នុងការបណ្តុះភាពជឿជាក់ដល់ក្មេង។

ក្មេងតូចៗមិនទាន់មានភាពក្លាហានអោយបានគ្រប់គ្រាន់ នៅឡើយ ហេតុនេះការសរសើរលើកទឹកចិត្តនឹងជួយបណ្តុះគេ អោយដុះដាលនៅបុគ្គលលិកលក្ខណ៍ៗ ដែលជាប្រយោជន៍ សម្រាប់អនាគតរបស់គេ។ ម្តាយវ័យក្មេងម្នាក់ បាននិទានរឿងរ៉ាវ ដ៏មានប្រយោជន៍មួយ ថានាងជាម្តាយម្តាល់ដែលដាស់លក្ខណ៍ យ៉ាងតឹងរឹងចំពោះកូនស្រី នៅពេលណាកូនធ្វើអ្វីខុសតែបន្តិច នាងក៏ស្តីបន្ទោសភ្លាមឥតសំចៃមាត់ ។

ថ្ងៃមួយកូននាង មិនបានធ្វើខុសទាល់តែសោះក្រោយ ពេលដែលយកកូនទៅដាក់ អោយកេងរួចមកនាងក៏នាងក៏ដើរ

ត្រឡប់មកវិញស្រាប់តែកូននាងស្រែកយំហ្នឹងឡើងនាងក៏ដើរមក
សួរកូនវិញ។

“កូនមានរឿងអី”

កូនយំផ្ទុបមុខ នឹងខ្មើយ

ម៉ែថ្ងៃនេះកូនមិន ! មែនជាកូនល្អ?

ពេលឮកូនល្អសួរដូច្នោះ សនាងសែនរន្ធត់ចិត្តស្ទើរទន់
ជង្គង់ហើយនឹកឃើញក្នុងចិត្តថាពេលកូនខ្ញុំធ្វើខុស ខ្ញុំមិនដែល
លើកលែងអោយគ្នាឡើយ តែពេលណាកូនខំព្យាយាមធ្វើល្អខ្ញុំ
បែរជាធ្វើអីមិនដឹងមិនឮ សូម្បីពាក្យសរសើរមួយមាត់ក៏មិនហ៊ាន
ផ្តល់អោយគ្នាដែរ។

២ ការនិយាយរឿងខុសមនុស្សវាមិនខុសពីច្រៀងអោយ
ក្របីស្តាប់នោះឡើយ

-ម្យ៉ាងទៀតបើសិនជាយើងមិនទាន់ស្គាល់ភាគីម្ខាងទៀត
ច្បាស់លាស់នៅឡើយ ហើយស្រាប់តែយើងនិយាយបើកកាយ
អោយអស់ពីពោះរៀនទាំងនោះវាគឺភាពការបង្ហាញពីភាពទន់
ខ្សោយរបស់យើងនោះឯងព្រោះយើងមិនទាន់ស្មានបានថា ។

តើគេនឹងចង់ស្តាប់យើរឿងដែលយើងនិយាយដែររឺទេ?
តើរឿងខ្លះដែលយើងបាននិយាយ វាមានប៉ះពាល់ដល់ចំណុច
ខ្សោយរឺដល់កិត្តិយសគេដែររឺទេ? នឹងជាពិសេសទៅទៀតការ
ដែលពុំដឹងពីជំហររបស់គេអោយបានច្បាស់លាស់ ធ្វើអោយការ
និយាយរបស់យើងទៅជាផ្ទុយ នឹងគំនិតរបស់គេដែលអាចបង្ក

អោយបរិយាកាស ក្លាយទៅជាអាប័អូរវិញក៏មាន ដែល។ ក្នុងការ
និយាយស្តី យើងគួរកំណត់ទៅលើកត្តាបីយ៉ាងគឺ

១ មនុស្ស

២ ពេលវេលា

៣ ទីកន្លែង

បើមិនមែនមនុស្សដែលគួរនិយាយក៏មិនគួរនិយាយ បើ
មិនត្រូវពេលកុំសួរនិយាយល្អជាង

បើមិនត្រូវទីកន្លែងក៏មិនគួរនិយាយ កត្តាទាំងនេះអាច
ជួយអោយអ្នកចេះសម្របខ្លួនក្នុងសង្គមបានល្អ ។

៣ អ្នកឆ្លាតធ្វើល្ងង់

-ក្នុងជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ អ្នកខ្លះយើងមើលពីក្រៅទៅ
ហាក់ដូចជាមិនសូវឆ្លាត តែគេអាចយកឈ្នះឬយកចំណេញពី
មនុស្សឆ្លាតបានជាប្រចាំ គេនោះហើយគឺជាមនុស្សឆ្លាតពិតប្រាក
ត។ ក្នុងការរកស៊ីលក់ដូរ អ្នកធ្វើឆ្លាតតែងប្រើវិធីប្រិតប្រៀងកិប
កេងខ្លាចគេបានចំណេញពីខ្លួន យូរៗទៅមនុស្សនាំគ្នាគេចអស់
តើព្រោះហេតុអ្វី?

“ព្រោះគាត់ឆ្លាតពេក ចង់បានតែម្នាក់ឯង”

-ចំណែកអ្នកខ្លះទៀតគេសុខចិត្តធ្វើមិនដឹងមិន ឮទុកអោ
យអ្នកដទៃគេបានចំណេញខ្លះបើខ្លួនបានចំណេញខ្លះដែរ ហើយ
យូរៗទៅ មានមនុស្សមកទាក់ទងរកស៊ី ជាមួយកាន់តែច្រើន គឺ
“ព្រោះគាត់ចេះធ្វើល្ងង់” នោះឯង។

-ក្នុងពេលកំពុងសន្ទនារឿងអ្វីមួយ គូភាគីម្ខាងទៀតគេ
មានចេតនារៀបរាប់ពីហេតុការណ៍ដែរ យើងដឹងច្បាស់រួចមក
ហើយ ហើយគេនោះជាអ្នកដែរមិនសូវមានភាពជិតស្និទ្ធជាមួយ
យើង។ បើសិនជាយើងប្រាប់គេថា

“មិនបាច់រៀបរាប់ទៀតទេខ្ញុំដឹងអស់ហើយ”

តើនិយាយបែបនេះវាជាការសមរម្យដែរឬទេ?

ករណីនេះយើងត្រូវតែធ្វើ “ល្ងង់” ទុកឱ្យកាសអោយ
អធិប្បាយអោយបានចប់ចុងចប់ដើម ទើបអាចស្វែងយល់ពី
គោលបំណងរបស់គេ។

-ក្នុងការសន្ទនាជាមួយក្មេងៗយើងចាំបាច់ត្រូវវាត់ចោល
ការចេះដឹងខ្ពស់ៗងាកមកនិយាយតាមវិធីរបស់ក្មេង នោះទើប
ក្មេងអាចភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងយើងបាន។

-ក្នុងការសន្ទនាជាមួយអ្នកស្រែអ្នកចម្ការ ឬដែលមាន
កម្រិតការយល់ដឹងនៅទាបយើងត្រូវតែទទួលស្គាល់នូវ
ឥរិយាបថផ្តា់ផ្តងខ្លះដែលអាចនឹងកើតមានឡើង ដោយមិន
ចាំបាច់ប្រកែប្រកាន់ ឬទាស់អ្វីទេ ទាស់អ្វីចុះច្រើនពេកទេ។ នេះ
គឺការធ្វើ “ល្ងង់” នោះឯង ។

ដំណើរជីវិតពិតនៅលើលោក តែងតែមានការពឹងពាក់ពុំ
នាក់អាស្រ័យរវាងគ្នានឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។ អ្វីៗដែលយើងចេះ
មានមិត្តច្រើនប៉ុន្មានទេ “អ្នកដែលមិនឆ្លាត”

-មិនត្រូវស្រឡាញ់ "កិត្តិយសបែបឡប់ៗ" គេហ៊ានសុំ
ហ៊ានសួរពីអ្នកដទៃដោយមិនចេះ ខ្មាស់ចេះចងមិត្តមេត្រីជាមួយ
អ្នកដទៃ យ៉ាងល្អប្រសើរ។

មនុស្សឆ្លាតតែងជាប់ជំពាក់នឹងកិត្តិយសមុខមាត់មិនព្រម
ធ្វើល្ងង់មិនព្រមសួរអ្នកណាឡើយព្រោះខ្លាចគេថាខ្លួនឯងអន់មិន
ចេះមិនដឹងទោនដាក់អ្នកតូច។

ដំណើរជីវិតរបស់គេច្រើនតែក្លាយទៅជា ឧបករណ៍របស់
អ្នកធ្វើល្ងង់ ដោយមិនដឹងខ្លួន ។

នៅលើលោកយើងនេះ មានមនុស្សអ្នកឆ្លាតច្រើនណាស់
ការធ្វើអ្វីដែលមិនដឹង គេធ្វើដឹងអ្វីដែលមិនទាន់យល់ បែរជាថា
យល់ច្បាស់ណាស់គេតែងយល់ថា ការសុំមតិយោបល់ពីអ្នកដទៃ
ជាការសម្តែងថា ខ្លួនមិនចេះនិងជារឿងតូរាអាយអាម៉ាស់ទៅ
វិញ ។ដោយសារមានមនុស្សប្រភេទនេះច្រើនដូច្នោះហើយទើប
មានប្រយោគមួយដាស់តឿនក្នុងការសន្ទនាជាមួយអ្នកមួយចំនួន
ដែលចូលចិត្តអួតអំពីអំណាចឬចូលចិត្តប្រើសម្តី គ្រោតក្រាតខ្វះ
ហេតុផល តើអ្នកគួរតែចូលខ្លួនទៅជជែកវែកញែករកហេតុផល
តាំងខ្លួនជាមនុស្សឆ្លាតក្នុងពេលនោះដែរឬទេ? ក្នុងការជជែក
តម្លៃទំនិញ បើហាងមួយលក់ថ្លៃអ្នកមិនបាច់ទៅនិយាយ ហាង
ផ្សេងគេលក់ថោកជាង ធ្វើអ្វីអ្នកទៅទិញនៅហាងដែលលក់
ថោកនោះតែម្តងទៅវាមិនស្រួលជាងឬចាំបាច់ទៅផ្ទះផ្ទាល់ត្រ
ប៉េនាំអោយស្មុកស្មាញធ្វើអ្វី ?

-អ្នកឆ្លាតត្រូវចេះ “ធ្វើល្ងង់” ដើម្បីបត់បែនទៅតាមកាល
ទេស។ មនុស្សដែលគិតថា “ខ្លួនឯងឆ្លាត” ច្រើនតែដើរថយក្រោយ
មូលហេតុសំខាន់ម្យ៉ាងគឺ “អ្នកឆ្លាតបាត់បង់ឪកាសដោយសារ
ភាពឆ្លាត” ដោយសារចំណេះដឹងបន្តិចបន្តួចបានលើកគេអោយ
ផុតពីភាពសាមញ្ញ។ លុះដល់ពេលចូលរួមសេពគប់ជាមួយមនុស្ស
ក្នុងសង្គមទើបយើងឃើញថា ចំណេះដឹងមានតែក្នុងក្បួនតម្រា
មិនអាចយកមកប្រើក្នុងជីវិតពិតបានឡើយ។

ស្តាប់គេខ្មាស់តែមួយភ្លែតតែបើមិនស្តាប់ត្រូវខ្មាស់មួយ
ជីវិតមនុស្សដែរ “ចេះស្តាប់” យ៉ាងស្មើចុងស្មើដើមហើយនឹងអ្នក
ដែល មិនចេះស្តាប់អោយចប់ចុងចប់ដើមនឹងទទួលលទ្ធផល
ខុសគ្នាដាច់ស្រឡះ។ ម្យ៉ាងទៀតអ្នកដែលមាននិស្ស័យសាមញ្ញធម្ម
តាបែប “ធ្វើល្ងង់” តែងធ្វើអោយអ្នកដទៃស្រឡាញ់រាប់អាន។
ឯអ្នកមាននិស្ស័យរឹងត្អូងមានល្បិចអួតអាង ឆ្លាតមានធ្វើអោយ
អ្នកដទៃស្តប់ខ្ពើមក្លាយជាមនុស្សដែលគេមិនត្រូវការទៅវិញ។

-ជាទូទៅ ក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងក្នុងការសន្ទនាបើ
មានគុភាគីទាំងសងខាងចង់តែនិយាយរៀងៗខ្លួន ឬចង់ធ្វើជា
អ្នកឆ្លាតរៀងៗ ខ្លួនដោយគ្មានអ្នកណាចេះធ្វើល្ងង់ទេនោះការ
ប្រាស្រ័យឬការសន្ទនាប្រាកដជារំសះ នឹង មិនអាចឈានទៅរក
គោលដៅរួមបានឡើយ ។

សូមប្រគេនបុណ្យ និង ជូនបុណ្យនៃធម្មទាននេះចំពោះ

- ១.លោកឪ ព្រះនាម ទិត ញាក់(ព្រះគ្រូដើម)
- ២.ព្រះគ្រូចៅអធិការវត្តប្រឡាយថ្ម ព្រះនាម មាច សាមិន
- ៣.ព្រះគ្រូចៅអធិការ វត្តទួលលៀប ព្រះនាម ជា សុខុម
- ៤.លោកឪ ព្រះនាម សុខ និរន្តរ៍
- ៥.ព្រះសមាជិក សមាជិក នៃអង្គការទាំងមូល
- ៦.ញោមស្រី ញាក់ ឆាន
- ៧.ញោមប្រុស ភេ ដោម
- ៨.ឧបាសក ផាំង ប៉ូ
- ៩.ឧបាសិកាឡាយ សាឡម
- ១០.ឧបាសិកា ចៅ សិនដី
- ១១.ឧបាសិកា សែន ម៉ាសី
- ១២.ឧបាសិកា ខៀវ តឹម លិត
- ១៣.លោកយាយ ឌី ទេព
- ១៤.ឧបាសិកា សី
- ១៥.ឧបាសិកា តុង ហៀង
- ១៦.អ៊ុំ ញាក់ ឈួន
- ១៧.អ៊ុំ ញាក់ ហៀង
- ១៨.លោកយាយ អៀម

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលចូលរួមឆោះស្បៀងកេរ

១.សាមណេរ ដាញ សាធិ.....	៣៥០០៛
២.ឧបាសក ដយ ឧបាសិកា ឃី(កាណាដា)	១៧៥០០៛
៣.ឈឿន (បាលាន).....	១០៥០០៛
៤.វុត សារុម (ឯកភ្នំ).....	១៧៥០០៛
៥.ហូរ លាភា (បាត់ដំបង)	១៧៥០០៛
៦.វា ដារី(មោងឫស្សី)	៣៥០០០៛
៧.តាពេះ យាយកាន(ផ្សារម៉ោង)	៣៥០០០៛
៨.តិ មល (បឹងទឹម)	១៧៥០០៛
៩.ឌី ទេត (បឹងទឹម)	៣៥០០៛
១០.អាង់ ហៀង(សម្តេច).....	១៧៥០០៛
១១.ប៉េត ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ(មោងឫស្សី).....	១៧៥០០៛
១២.តុង ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ (មោងឫស្សី).....	៣៥០០៛
១៣.ទុន ជា ព្រមទាំងបុត្រ (មោងឫស្សី).....	៣៥០០៛
១៤.តឿម គុណ ព្រមទាំងបុត្រ(មោងឫស្សី).....	៣៥០០៛
១៥.ភិ ភាព ព្រមទាំងបុត្រ(មោងឫស្សី).....	៣៥០០៛
១៦.ឧបាសិកា ដី សុខុមព្រមទាំងបុត្រ (មោងឫស្សី).....	៧០០០៛
១៧.ឧបាសិកា ឆឹម ព្រមទាំងបុត្រ (មោងឫស្សី).....	៣៥០០៛
១៨.ឧបាសិកា ទួន ព្រមទាំងបុត្រ (មោងឫស្សី).....	៧០០០៛
១៩.ឧបាសិកា វ៉ែន ទុត ព្រមទាំងបុត្រ(មោងឫស្សី).....	៧០០០៛
២០.ហួន សើ ព្រមទាំងបុត្រ (មោងឫស្សី).....	៧០០០៛
២១.យ៉ា ម៉ុ ព្រមទាំងបុត្រ(មោងឫស្សី).....	៧០០០៛

២២.អិន រុន ព្រមទាំងបុត្រ (មោងឫស្សី).....	៧០០០៛
២៣.ខន ព្រមទាំងបុត្រ (មោងឫស្សី).....	២០០០៛
២៤.ប៊ុប យាន ព្រមទាំងបុត្រ (មោងឫស្សី).....	៣៥០០៛
២៥.តិម លី ព្រមទាំងបុត្រ(មោងឫស្សី).....	៧០០០៛
២៦.ហម យាត ព្រមទាំងបុត្រ (មោងឫស្សី)	៣៥០០៛
២៧.ហឿន សឿម	៥០០០៛
២៨.យាយ ម៉ាប.....	១៥០០០៛
២៩.មាស សាមី.....	១៧៥០០៛
៣០.ឧបាសិកា សុខុម.....	១០៥០០៛
៣១.ឧបាសិកា ម៉ុ.....	២១០០០៛
៣២.ឧបាសិកា ពួត ឆុំ	១៧៥០០៛
៣៣.ឧបាសិកា លុយ រិន.....	១០៥០០៛
៣៤.ឧបាសិកា ហោ ហៀង ស្វាមីព្រមទាំងបុត្រ.....	៣៥០០០៛
៣៥.សែម សុផល(ប៉ៃលិន).....	៣៥០០០៛
៣៦.ជីម ឆាដា(ប៉ៃលិន).....	៣៥០០០៛
៣៧.ឧបាសិកាហឿម ព្រមទាំងបុត្រ (មោងឫស្សី)	៣៥០០០៛

ព្រាតិព្រាមអូរពង់មាន់

១.រើន អេង.....	៣៥០០០៛
២.សាយ.....	១៧៥០០៛
៣.សឿន សើន.....	១៧៥០០៛

ត្រួតត្រាមេត្តបណ្ណាល័យ

១. ឧបាសក ធីត ប៉ូ.....	៣៥០០០៛
២. ឧបាសិកា ឡាយ សាឡម.....	៣៥០០០៛
៣. ឧបាសិកា ទៅ សិនដី	៣៥០០០៛
៤. ឧបាសិកា សែន ម៉ាសី.....	៣៥០០០៛
៥. ឧបាសិកា ខៀវ តឹម សីត.....	៣៥០០០៛

**ចូលរួមតាមរយៈលោកគ្រូចៅអធិការ
វត្តនាគសាលវត្ត (ហៅវត្តរំខកេសី)**

១. សាមណេរ សុប្បញ្ញោ សេង ស៊ិក	៥ដុល្លារ
២. យាយ សេត	៥០០០៛
៣. ថៃ មឿន.....	៥០០០៛
៤. លុយ រ៉ានី.....	៥០០០៛
៥. យាយ ហៀង.....	៥០០០៛
៦. ប៊ុនថា សារ៉ូ.....	៥០០០៛
៧. យាយ ចៀង រ៉េន.....	១០០០០៛
៨. យាយ រឹម.....	៣៥០០៛
៩. យូម ហៀប.....	៣៥០០៛
១០. យ៉ង់ ហាន.....	៣៥០០៛
១១. សំ យ៉េន	៣៥០០៛
១២. យាយ ជឹង	២០០០៛
១៣. យាយ ឃីន	១០០០៛

១៤.សែម ឌី	៣៥០០៛
១៥.យាយ ស្បែង	១៥០០៛
១៦.លោកយាយ ភួង	៣៥០០៛
១៧.បងស្រី ម៉ុ យួង	៣៥០០៛
១៨.លោក រុន សាវ៉ែន.....	៣៥០០៛
១៩.ឧបាសិកា ធៀង សំបូរ	៣៥០០៛
២០.ឧបាសិកា ថា សេ	៣៥០០៛
២១.ឧបាសក មីង	២០០០៛
២២.ឧបាសិកា ឆើង	៣៥០០៛
២៣.ប្អូន សិម	១០០០០៛
២៤.ធៀប ចាប	៣៥០០៛
២៥.ម៉ប់ ម៉ុ	៣៥០០៛
២៦.បង វិន	៤០០០៛
២៧.មីង សេង ហាន	៧០០០៛
២៨.បង ធា ចិន្ដា	៣៥០០៛
២៩.លោក វិត	២០០០៛
៣០.បង ម៉ុត អ៊ី	៣៥០០៛
៣១.បង កើត យ៉ុង	៣៥០០៛
៣២.បង ស៊ុន យួង	៣៥០០៛
៣៣.បង តូច សាម៉ែ	៣៥០០៛
៣៤.មីង ឆើត ហាន	៣៥០០៛
៣៥.ចំរើន គឹម សួរ	៣៥០០៛
៣៦.មីង ហាយ	៣៥០០៛
៣៧.យាយ ចិម	៣៥០០៛

៧០. ដោម សុវិន្ទ

៣៨. តា តឹម យាយ សើង	៣៥០០៛
៣៩. ឈឹម សំ អ៊ិន	៣៥០០៛
៤០. ពៅ តង់	៣៥០០៛
៤១. សែត ជិត្យ	៣៥០០៛
៤២. ទី សុខា	៧០០០៛
៤៣. យាយ អឿយ	៣៥០០៛
៤៤. សិន ភ័ក	៣៥០០៛
៤៥. សឿង សម្បត្តិ	៣៥០០៛
៤៦. យាយ តៀវ	៣៥០០៛
៤៧. ម៉ាក់ អុន	៣៥០០៛
៤៨. យាយ ហើស	៣៥០០៛
៤៩. ព្រំ យ៉េង	៣៥០០៛
៥០. សល់ សាមី	៣៥០០៛
៥១. សុវន័ ស៊ី យេ	៣៥០០៛
៥២. ថាច់ សារ៉េន	៣៥០០៛
៥៣. សេង ញ៉ាញ៉ូ	៣៥០០៛
៥៣. ជា ហៀង	១៥០០៛
៥៤. យេង ឡា	៣៥០០៛
៥៥. ថៃ តារា	៣៥០០៛
៥៦. ឈុយ សាលឿន	៣៥០០៛
៥៧. ធម្មជាតិលើផែនដី មានលក់ផលិតផល បំបាត់ប្រះកែងជើង បំបាត់ អង្កែ និង បំបាត់ក្ដិនភ្លៀក	៧០០០០៛
០៦៨ ៨២ ០៤ ៦៦ / ០៧១ ៦៨ ២០ ៤៦៦ / ០១៥ ៥៨ ៨៨ ៨៣	

ឧបត្ថម្ភហោះព្យួរចោយ :

វិភាស®

ទឹកពិសោគុណភាពខ្ពស់

មោទនភាពផលិតផលជាតិ

យើងរួមគ្នាលើកិត្តិយ៍
សាសនាជាតិ

ឧបត្ថម្ភលោះពុទ្ធនោយ :

មោទនភាពដល់តម្លៃលាភ

យើងរួមគ្នាដើម្បី ព្រះពុទ្ធសាសនា
និង ការអប់រំ

ក្រុមហ៊ុនស្មីពេជ្រកណ្តៀង

អស់រយៈកាលជិត១០ឆ្នាំកន្លងមកនេះ ក្រុមហ៊ុនស្មីពេជ្រកណ្តៀង បានធ្វើដំណើរយ៉ាងពេញទំហឹងក្នុងថ្ងៃប្រទេស ទូទាំងអាស៊ីនិងអឺរ៉ុប។ ភាពល្បីល្បាញទាំងនេះ កំព្រោះតែក្រុមហ៊ុនបានសិក្សាស្រាវជ្រាវ នាំចូលនូវផលិតផលដែលមានគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ជួយដល់មនុស្សជាតិ។

ដូច្នេះក្រុមហ៊ុនបានបង្កើតនូវកម្មវិធីមួយឈ្មោះថា កម្មវិធីដំណោះស្រាយសុខភាព កម្មវិធីនេះមានសក្តានុពលដល់ប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ គ្រប់ផ្នែកនៃអាការៈជម្ងឺសុទ្ធសឹងតែបានជួយស្តារនូវបញ្ហាសុខភាពអោយប្រសើរឡើងនិងជាជាធម្មតា។ ក្រុមហ៊ុនស្មីពេជ្រកណ្តៀង អាចដោះស្រាយចំពោះជម្ងឺដូចជា ៖ ឈឺក្បាល វិលមុខ ចុកក ចុករោយគ្រាប់ភ្នែក ស្រវាំងភ្នែក បាយភ្នែក ភ្នែកម្ទុប ភ្នែកដុះកន្ទុយផ្លែន ម្រិញកូនកណ្តុរ ពកក ដុះសាច់បំពង់ក បញ្ហាត្រចៀក ចុករោយតាមសាច់ដុំ ឈឺសន្លាក់ រលាកសន្លាក់ ឧស្សាហ៍រមូលក្រពើ ខូចមួយចំហៀងខ្លួន រឹមួយកំណាត់ខ្លួន ដើរមិនរួច បញ្ហាក្រពះ ពោះវៀនតូចធំ រលាកក្រពះ មេរោគក្នុងក្រពះ រី ដំបៅក្រពះ និងបំពង់ក រលាកច្រមុះ ដុះសាច់ច្រមុះ បន្ទោរបង់តូចធំមិនប្រក្រតី បញ្ហាបួសដូងបាត រលាកសួត របេងសួត សំពាធផ្លូវដង្ហើម របេងឆ្អឹង រលាកថ្លើមប្រភេទ អា បេ សេ (A.B.C) ក្រិនថ្លើម រី ទាចទឹក រោគដុំគីស្ត រលាកស្បូន ដុះសាច់ក្នុងស្បូន រី ដៃស្បូន ស្បូនលាន់ ស្បូនលួន ស្បូនក្រាប ស្បូនដើរខ្យល់ បញ្ហាដុំក្រលៀន ឈឺចុកចង្កេះរ៉ាំរ៉ៃ រលាកត្រពេញប្រស្តាតបុរស រោគបុរស ស្រ្តី រលាកបង្ហូរនោម ភ្លេចភ្លាំងច្រើន បញ្ហាបេះដូង ញ័រទ្រូង ថប់វាទិបាកដកដង្ហើម ស្រួស ឈាមសស៊ីឈាមក្រហម កើតលៀង បញ្ហាថង់ប្រមាត់ ទឹកប្រមាត់រឹង គ្រួសក្នុងប្រមាត់ គ្រួសក្នុងតំរងនោម រលាកតំរងនោម រោគសើស្បែក ស្បែកខូច រោគលើសឈាម ទឹកនោមផ្អែម ដំបៅដោយសារទឹកនោមផ្អែម ជម្ងឺរ៉ាំរ៉ៃយូរឆ្នាំ បាយមិនបាន សម្រានមិនលក់ យល់សប្តិច្រើន បាត់ការចងចាំ ខ្សោយអស់កម្លាំងល្អិតល្អៃ ដោយសារអាការៈរោគ និងរោគមហារីកជាដើម ។ល។

ទ្រង់ សម្តេច ឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក លោកស្រី លោកតា លោកយាយ អ៊ុំ ពូ មីង
យុវជន យុវនារី កុមារ កុមារី និងបុរសស្រីជាតិទូទាំងពិភពលោក ប្រសិនបើមានអាការៈជម្ងឺដូច
បានរៀបរាប់ខាងលើ រឺលើសពីនេះអាចទំនាក់ទំនងមកកាន់អាស័យដ្ឋាន៖ ផ្ទះលេខA37 ផ្លូវ
លេខ57 ភូមិកម្ពុក សង្កាត់ស្វាយពៅ ក្រុង/ខេត្តបាត់ដំបង អតីតបន្ទាយគុយសេ

ទូរស័ព្ទលេខ៖ 017 82 04 66 / 076 7777 994 / 088 22222 94 / 088 7777 994 / 089 36 36 78 /
097 297 1111 / 097 55 85 537 ក្រុមហ៊ុនស្មីពេជ្រកណ្តៀង ទទួលពិនិត្យ និងពិគ្រោះជម្ងឺ
ដោយឥតគិតថ្លៃ លើកលែងតែជារាជធានីភ្នំពេញ ។ បញ្ជាក់ ៖ ក្រុមហ៊ុនស្មីពេជ្រកណ្តៀង មិន
មានសេវាកម្ម ចុះដើរលេក់តាមភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្តទេ មានលក់នៅតែ ការិយាល័យកណ្តាល
និងទីស្នាក់ការ សាខា ក្រុមហ៊ុនស្មីពេជ្រកណ្តៀង តែប៉ុណ្ណោះ ។

ហាងគ្រួសារក្រីក្រ OnlineShop យើងខ្ញុំមាន
លក់ផលិតផលព្យាបាលមុខងារកែសម្រួលស្រស់ស្អាត
ដែលមានម៉ាក Tabita និង Novita Skin care
ដែលអាចព្យាបាលមុខជាច្រើនប្រភេទដូចជា:

មុន ស្នាម ជាំ អាចមន៍រុយ មុខប្រហោង មុនខ្ពស់ ស្រអាប់និងមុខជ្រៅជ្រួញ
ផលិតផលយើងខ្ញុំនាំមកពីប្រទេស Indonesia ជាផលិតផលពីពេលនេះនឹងទទួល
បានសេវាកម្មម៉ាស្សាមុខ ញីចមុន ឬមុនដោយម៉ាស៊ីនទំនើបផងដែរ ។

សូមមើលប្លង់ទីតាំងដើម្បីងាយស្រួលស្វែងរកទំនិញសុទ្ធសុទ្ធដែលធានាទាំងគុណភាព
និងប្រសិទ្ធភាព ១០០% សូមទំនាក់ទំនងមកការិយាល័យនៅខ្ញុំទាំង៧សាខាបានតាមរយៈ:

- 010 63 91 91 សាខាវិមានឯករាជ្យ សាខាទី 1
- 010 53 91 91 សាខាផ្សារដើមគរ សាខាទី 2
- 010 893 289 សាខាផ្សារដើមផ្លូវ សាខាទី 3
- 088 5555 803 សាខាផ្សារដើមផ្លូវ សាខាទី 3
- 096 44 90 488 សាខាទួលគោក សាខាទី 4
- 096 319 61 61 សាខាប៉ោយប៉ែត សាខាទី 5
- 010 36 36 80 សាខាប៉ោយប៉ែត សាខាទី 5
- 071 55 99 811 សាខារៀមរាប សាខាទី 6
- 096 815 15 43 សាខារៀមរាប សាខាទី 6
- 070 542 254 សាខាបាត់ដំបង សាខាទី 7
- 070 467 826 សាខាបាត់ដំបង សាខាទី 7

សូមទំនាក់ទំនងការពិគ្រោះយោបល់អំពីបញ្ហាផ្ទៃមុខជាមួយនាងខ្ញុំ ដែលជាអគ្គនាយិកា
ដោយផ្ទាល់: 093 71 0000 . 077 725 234

យើងខ្ញុំមានសេវាកម្មដឹកជញ្ជូនដល់ទីកន្លែង និង ធ្វើទំនិញគ្រប់ខេត្តក្រុងដោយមិន
គិតថ្លៃសេវាអ្វីទាំងអស់.....សូមទំនាក់ទំនងជាវ៉ុនិងរាយ ដឹកជញ្ជូនដល់ទីកន្លែង
តាមរយៈ: 093 79 3333 / 077 811 222

សូមអរគុណ!!!

រោងពុម្ពផ្សព្វផ្សាយ

ផ្សព្វផ្សាយ : ០១២ ៥៩៧ ៤៣១

: ០១៧ ៧៨៩ ៩៤៤៥

០៩៦ ៨៨៨ ៩៨ ៦៨

ការផ្សាយសៀវភៅនេះជា eBook បានបង្កើតឡើងដោយ
មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង ករុណាខ្មែរ
ដើម្បីបម្រើប្រយោជន៍ជាសាធារណៈ ដោយមិនគិតកម្រៃ

ស្តេនជា eBook ដោយ **លី ជៀបហួរ**

ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧

បើលោក លោកស្រី ចង់បានសៀវភៅនេះ ឬអានបន្តទៀត
សូមទិញ ឬជារពីអ្នកនិពន្ធ

ឬបណ្ណាគារដោយផ្ទាល់ដើម្បីគោរព "រក្សារសិទ្ធ" របស់អ្នកនិពន្ធ។
យើងខ្ញុំ ពុំមានការប្រស្រ័យទាក់ទង ដោយប្រភេទណាមួយជាមួយ
អ្នកនិពន្ធ ឬបណ្ណាគារទេ។

សូមអរគុណ

ខ្មៅ យុនសំរឹង

ប្រធានមូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង ករុណាខ្មែរ

www.elibraryofcambodia.org

សម្រាប់ជំនាញប្រជាជន

មនុស្សល្អមិនកើតឡើងមកដោយឯងទេ
ដូច្នោះបើចង់ក្លាយជាមនុស្សល្អវាមិនងាយ
ប៉ុន្តែវាក៏មិនហួសនិស្ស័យរបស់យើងទាំងអស់គ្នា
ក្នុងការសាងសង់ជាមនុស្សដែរ ។

សម្រាប់ជំនាញប្រជាជន:

